

7A 331. 18. 2 (47) / a IX
LAUKKOSEN TYÖVÄENYHDISTYS
PORNEESI

Pöytäkirja

tehty

Suomen Ammattijärjestön perustavassa
kokouksessa

Tampereella Huhtikuun 15, 16 ja 17 p. 1907.

Toimittivat:

Riffo Uotinen Matti Autio Nati Halme
Gero Haapalainen.

TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO

Tampereella 1907
Tampereen Työväen Osuskirjapaino.

Maanantaipäivä.

Kokouksen awaus.

Kokous alkoi maanantai-aamuna kello 9 Tampereen työväenyhdistyksen juhlasalissa. Ummattiliittowalioikunnan puolesta awasi kokouksen Matti Paasivuori, selvitellen tähänastista ammatillista järjestymistä ja lujan yhteen liittymisen tarpeellisuutta. Lauşuen kokouksen osaanottajat terwetulleiksi, julisti kokouksen alkaneeksi.

Puheenjohtajia walittiin liittowalioikunnan ehdotuksesta 3. Niiksi tulivat Emil Perttilä Helsingistä, Emil Wiljanen Tampereelta ja Salomon Helsten Helsingistä.

Sihterejä päätettiin walita 4. Niiksi tulivat: Antu Halme Helsingistä, Mikko Uotinen Terijoelta, Eero Saapalainen Wiipurista ja Matti Antio Helsingistä.

Päätettiin, että sihterien on valmistettava pöytäkirja kokouksen aikana ja tulee se olemaan „Ransan Lehdessä“ ja siitä sitten otetaan ylipainos. Puheenjohtajaksi astui Emil Perttilä. Sihteerinä toimi Mikko Uotinen.

Walioikunta walitaan waan yksi, nimittäin toimituswalioikunta. Ryşymyksiä ei laiteta walioikuntaan, waan ne suoraan päätetään keskustelun jälkeen. Toimituswalioikuntaan kuuluu 7 jäsentä ja kokouksen puheenjohtajat ja sihteerit.

Waltafirjoja tarkastamaan valittiin: Heinonen Helsingistä, Pitkänen Wiipurista, Hellman Tampereelta, Nyberg Kotkasta, Ruskola Tampereelta, Kantanen Helsingistä, Suhonen Hangosta, Ruskonen Wiipurista ja Lehto Pirkkalasta.

Otettiin lomaa siksi aikaa, kun waltafirjoja tarkastetaan ja sillä ajalla laulettiin työväen lauluja.

Kokouksen edustajat.

Roman jälkeen esitti waltafirjoja tarkastama toimikunta selwityksen waltafirjoista. Sen mukaan tulivat edustajiksi:

Tampereen Nahhuri a. o., E. Koskinen, jäsenluku 36.

Tampereen Puuseppäin a. o., E. Saakkola, 166.

Lapinniemen t. t. a. o., Heikki Majaniemi, 67.

Hywinkään sahant. a. o., E. Bärklund, 70.

Kuusankosken Celluloosa t. t. o. A. Gietanen 114.

Porin t. y. sahat. a. o., Nestor Aronen, 324.

Hywinkään t. y. kiwityöntekijäin J. S. Nurmi, 46.

Enson puutyöntekijäin a. o., E. Waltonen 280.

H—gin tehtaitten aput. t. a. o., T. Saarala, 75.

Smatran Puutyöntekijäin Kullateht. yht. ehdokas Suho Pelli, 74.

E. R. L. waihdemies a. o., Otto Tanner ?

Tampereella olewan Maalari t. liiton osasto n:o 7.

Edustaja A. Wälilä, 115.

Tampereella Wärijäys ja waltaisu a. o.. Aug. Ruskola, 45.

H—linnan Metallit. t. a. o., R. E. Virut 26.

Tampereen Metallivalimon puhdistus apu ja uunimiesten A. Majonen, 25.

Woikan Rymin ja Ruusaan puut. t. yht. e. A. Wai-
nen, 200.

Terijoen kirvesmiesten a. o., Paavo Kurvinen, 32.

Turun Palwelijain, Lämmittäjain Seferiteh. yhtei-
nen edustaj. S. B. Koskinen, 170.

Lahden, puuseppäin a. o., M. Piispanen, 31.

Turun Puuseppäin a. y., E. J. Lundqvist, 255.

Lappeenrannan Kantaan puut. t. o. y., Suho Kor-
honen, 32.

S. Sukeltaja liiton edust. Wille Suhonen, 20.

Turun Rauta- ja Metallit. a. y., J. Aro, 219.

Wasaan Puuseppäin, kirvesm. Ruot. puutyönteki-
jain yhteinen edustaja S. Antbacka, 141.

Turun Lautatarha ja lastaus työntekijäin edusta-
jat L. W. Lehto, Suho Saaristo, 400.

Satamatyöntekijäin liiton edustajat Sulo Hytönen
ja R. E. Satamavuori ?

Sörnäisten lautatarha ja sahat. a. o., M. Marja-
nen, jäsenluku 75.

Wiipurin L. y. Seppäin a. A. Sandström, 60.

Mänttän paperi ja puuhiomt. a. o., Axel Lahti-
nen 101.

Talikkalan L. y. Rauta ja m. a. o. R. Seppälä, 31.

Mäntyluodon Satamat. a. y., G. A. Nurmi, 36.

Keposaaren Saha ja lautatarha a. o., Mikko Kor-
pioja, 120.

Tampereen Näätäli a. y., J. E. Wirtanen, 102.

Tampereen Paperiteollisuustyöväen a. o., Kalle
Högren, 150.

S. Tie ja vesirakennus t. liiton Taurilan o. A.
Wirta, 220.

Pietarisaaren Satama ammatti o. J. Vaine, 120.

Suomen kirjaltajain liitto, edustajat 1,300 D. A. Nyman ja D. Wilmi?

Sahateollisuustyönt. liiton osasto 13 Wille Heimonen, 155.

Haukipudas Sahat. t. o. 35 Matti Järvinen, 90.

Wiipuri Weftrniemen jahan liiton II A. Ruusisto, 49.

Otawan S. S. L. Liiton o. 24 Kaarlo Luukkonen, 42.

Pielisenjuun Sahatyöläisten a. o., Antti Ruutinen 70. waralle Pekka Burman.

Savonlinnan Rautatien kiivityömiesten a. o., Johan L. Karjala, 63.

Kyröskosken a. y. „Miska“ (?) Masjapuit. edustaja: Tawit Lahtinen, 36.

Simoniemen Sahat. liiton o. 16 edustaja: Kalle Kangas, 18.

S. Tie ja w. r. Liiton edustaja S. Kurvinen, 2,000.

H—gin Läksi-, pelti- ja wäskiseppäin a. o., edust. A. Laiwola, 200.

Rajaanin kiivityöntekijäin puutyönt. räätälien a. o., yhteinen edustaja Antti Nahtala, 67.

Lahden Kullatehtaan Pallaksen työnt. a. o., A. Rannon, 77.

H—linnan kiivityöntekijäin a. o. e., Kalle Koski, 31.

Wälkeafosken puut. t. a. y. e., Johan Wilander, 32.

Suomen maalari liiton o. 4 Wiipurin e. D. J. Nylund, 164.

Uuraan Lastaus a. o. e., Johan Virhonen, 240.

Wiipurin Puuseppäin o. y. e., S. Rakkonen, 128.

Sortawalan piirin Sosj. dem. paikallisjärjestön edustaja Antti Hietala, 600.

Hel:gin Tupakkat. a. o. e., neiti Emmi Kärki, 70.

S. S. L. Liiton osasto N:o 28 Jilp. Malm, 30.

Vahden T. Viiton osasto N:o 30 E. Elwinen, 27.
 Jokioisten T. Viiton osasto N:o 27 Kalle Tapola, 63.
 Honkavaaran Lautatarhan a. o. e., E. Timonen, 36.
 Riihimäen Saha ja lautatarha a. o. e., A. Jokinen, 74.
 Rauhulan Sahan S. S. T. liiton osasto 4 J. H.

Tarvinen, 130.

Sumelniemen S. S. T. liiton osasto 3, edust.
 Tuomas Riihelä, 50.

Sunilan S. S. T. liiton osasto 25 A. Tanskanen, 106.

Ristiniemen Sahatyöläisten yhhd. Wille Työtäri, 100.

Haminan S. S. T. liiton osasto 29 Wille Työtäri, 100.

Birkkalan S. S. T. liiton osasto 36, P. Sinkkonen, 30.

Riffilän sahan ja Lsa o. S. S. T. (34) Pekka Pirnes, 48.

Erannan sahan ja Lsa a. S. S. T. 9 Axel Nuwinen 125.

Vauritsalan sahan ja Lsa a. S. S. T. 22 A. Vahinen 189.

Sohjan Birkkalan saha Lsa a. S. S. T. 21 Nikolai Wirtanen 79.

Vamposaaren sahan osasto Tawit Wäijänen 21.

Muolan Pölläffälän S. S. T. liiton a. o. Joel Rister 80.

Tampereella sijaitseva S. S. T. liiton a. o. 14 Markku Nieminen.

H:gin Pannu- ja lewyseppäin a. o. R. Lindgren 100.

Uuraassa oleva S. S. L. osasto N:o 20 J. Piipinen 234.

Kuusankoskella oleva S. S. L. osasto N:o 6—8 Erik Nyman 136.

- Pastorin Saha ja tav. a. o. Palmberg 27.
 Savonlinnan Saha ja lautatarha 40 S. S. S. 41.
 Rakennust. a. Puuseppäin, muurarien ja suutarien
 edusm. W. Wäänänen 156.
 Puusiluodon Sahan S. S. I. n:o 10 D. Penna-
 nen 72.
 Utun Sahan S. S. I. n:o 26 Johan Rautarinta 49.
 Kottan Saha ja lautatarha a. o. Johan Alsto-
 nen 64.
 Woikan Saha- ja lautatarha a. o. 6—8 yht. E.
 Nyman 65.
 Röyhtän Sahan S. S. I. a. o. 63 Jaakko Malla 48.
 Kymmin, Hallan, Kottan tuffimiesten a. o. T. Hy-
 wönen 85.
 Tampere Finlayj. ja kumpp. a. o. Alf. Wuolle,
 war. Erik Helle 296.
 Mikkelin T. W. Y., S. Hämäläinen 21.
 Helsingin puuseppäin a. o. Arvo Kiviluoto 16.
 Satamat. liiton Kottan osasto Viktor Koski, 218.
 Suomen kulta- ja hopeaseppäin, Teemu Tou-
 kola, 340.
 Tampereen Väski-, pelti ja maskepp., J. S. Ra-
 taja, 20.
 Tampereen Kirvesm. a. o., Emanuel Järvinen, 225.
 Automateht. t. liittoh., Maria Andersson Tampe-
 reelta ?
 Pyröskösten Pap. ja Puuh. a., Niilo Hellman, 70.
 Hämeenkyrön torppari a., R. Vinnen, 39.
 Talikkalan t. y. Hevosmiesten a. o., J. Turku-
 lainen, 95.
 Palmelijain liiton, Ida Malle, A. Ahtia, W. Elo-
 ranta, ?

Helsingin puunjaloistus kone t. t. a., D. Numminen, 70.

Inkilän t. y., Matti Hauhia, 105.

Siuron Puuhiomot. a., E. Rinne, 42.

Silminan T. y. Verkatehtaalaisten, August Leppänen, 20.

Wälön lautatarha a. o., E. S. L. (31), R. Saarikallio, 42.

Nokian paperi- ja puuhiomot. t. a. o. Frans Alto 110.

Lahden Jaha- ja maistr. a. o., W. Heikkilä, 119.

Silminan Sahalaisten Höyry. a. o. Wäinö Kivijalo, 43.

Ruopion laikkein a. o. puolesta A. Mäkelin, 400.

Loviisan Jahan a. o., R. Saarikallio, 75.

Kotkan kone ja metalli, R. Hammarberg, 56.

Termajoki Satamatyöväen Osuuskunta ? Antton Kiihelä ja H. Wäänänen, 400.

Tammisuon T. y. Kivityöntekijäin, M. Pesonen, 15.

Wiipurin Räätäli a. y., W. Laitinen ja Lehtomaara, 56.

Rymin, Ruusan Ulkotyönt. a. o., Em. Salmi, 260.

Wiipurin Ompelijatar a. o., Fanny Lindfors, 75.

Ompelijatarliitto, Ida Mäkeläinen ja Sally Dufwa 430.

Wiipurin Sementti- ja Asfaltit. a., Pekka Kiipi-nen, 60.

H:gin Paikalliszärjestön, A. Halme, ?

H:gin Walaja a. y., D. Nyström, 83.

Termolasja oleva Tie ja wesi. t. l. a. o., J. J. Määtä 90.

E. Muurari liiton osasto I, E. Nyqvist 505.

H:gin Puuseppäin a. y., P. J. Murros, 190.

Dulun Kone- ja metalli a. o., Suho Lohikoski, 89.

**TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO**

Tottijärven t. y. kaikkein o., Nestor Telkkä, Aug.
Jutila, 323.

S. Tie- ja vesirak. perkaus a., Taavi Huttunen, 67.

Porin walajain a. o., A. Viktor Koskinen, 60.

Tirvan T. Y. Lautatarha ammatti, Taav. Rähhty, 72.

Dulun Nahkuri a. o., Jussi Koski, 65.

Hallan Celluloosat. t. a. o., R. Jofinen, 98.

Kouvolan Puutyönt. a. o., Hj. Nieminen, 20.

Rymin teht. puuhiomo t. t. a., Sylvester Wilenius, 80.

Turun muurari a. o., J. A. Wainio, 200.

Kaakeli- J. ja uunint. liittoneuv., Arttur. Aalto ja
A. Peltonen, ?

S. Metallivalajain liittohallinto, Alfr. Penttinen, 450.

Jokioisten t. y. Rauta ja Metallia a. o., R. Kopila,
Wille Wenho, 348.

Lahden t. y. palvelijain a. o., A. Lahtinen, 20.

S. Lafiteollisuus t. liittohallinto, R. Rumen, ?

Lahden Ompelijatar., Aki Helminen, ?

Suom. Sos.-dem. puoluetöimikunta, E. Perttilä.

Terwola, Tie ja wesi- rak., Juho Holpainen, 120.

Wihdin puutyöntekijäin, Edward Helle, 31.

Suomen W. R. Konep. H:gin osasto R. Koski,
E. Ahlbom, 521.

Wiipurin Walajain a. y., Alarik Johansson, 32.

S. S. I. Hietasen osasto 54, R. A. Heino, 71.

Jhalan työväenyhdistys, Santeri Talsi, 177.

Jhalan Metsämiesten a. osasto, G. Tamminen, 163.

Rymin t. y. Kone- rauta- ja m. t. t. a. o. sekä
Rauhulan walajain yhteinen ed. E. Wessling Tampe-
reelta, ?

Rotkan metalliteollisuus aputyömies a., R. Tar-
wainen, 45.

Rymin Kuusaan ja Woikaan jähköt. m. a., H. Ma-
janen, 36.

Woikkaan Metallit. t. a. o., A. Nieminen, 60.

Waaſan Sokeritehtaalaisten a. o., J. J. Ranta, 92.

S. Tie- ja wesi. t. liiton osasto I, Albin Lind-
gren, 120.

H:gin Ompelijatar a., Emma Huttunen, 200.

H:gin Sörnäisten satamatyönt. a., J. W. Toivo-
nen, 87.

Jtä-Kuuruun torppari-osasto, Kustaa Balojärvi, 142.

H:gin Käättäli a. y., H. Koivuniemi, H. Lehmus-
virta ja P. Auer, 410.

Tampereen Ompelijatar a. o., Anni Huotari, 30.

S. Käättälien liittohallinto, W. Kuusivuori ja M.
Ahofas.

Hermannin T. J. A. Åström, ?

Daalinteht. wälskilaitoksen a., Marttiin; laitosfen
seppien ja wälajain yhteinen edustaja E. Parviainen, 152.

H:gin Kylvettäjäin a. o., Tiina Pietikäinen, 25.

H:gin Asfaltti. t. t. a. o., A. Mikander, 64.

Höögforsin teht. wälajain a., Robert Bäckström, 57.

Tampereen Satulaseppä ja werh. a., A. Sawola, 16.

S. Sekatyönt. Liiton edustaja R. Saari, 83.

Lahden t. y. Rauta- ja metallit., E. Lagerström, 60.

Rymin, Kuusan kivityöntekijäin, R. Nurminen, 139.

Kuusankosken Paperi-, Pahwi-, Puuhiomo, J. Ti-
honen, 260.

Ryminlaakſon Paikallisjärjestö, J. Nurminen, ?

Porin Rauta- ja metalli t. t. a. o., Wiht. Lind-
gren, 200.

Wiialan Lasityöntekijäin a., Emil Rumen, 33.

Wuustialan Hewoniemen Tammelank. T. J., S.
Tuiskula, 195.

Rymin ja Ruusankosken Rauta- ja metallit. t. a. o., W. Rihu, 94.

Himangan t. yhdistyksen Lautatarha, työv. edustaa S. Tuominen, 248.

Turun Kivityöntekijäin a. o., Oskar Warpe, 200.
Rowaniemen Tie- ja vesirakennus l. o. N:o 18.,
Onni Kefäläinen, 100.

Kurikan käsityöläisyhdistys, Jaakki Ruuskanen, 30.
Tampereen Jalkine a. o., E. P. Kolehmainen, 121.
Himangon Vastaus ja lošsaus a., Matti Hangel, 248.
Rymintehdaan Paperiteollisuus a. o., Hilma Kaipainen ja Erland Kurnio, 400.

Hallan Kone- ja metalli a. o., Rob. Sandström, 24
Punkaharjun S. T. ja W. R. t. liiton, A. Parkkinen, 88.

Imatran t. y. metallit, R. H. Tenhunen, 200.

Immalan sahan t. y., Emil Tofinen?? 112.

Kotkan t. y. satamatyöläis (naisten), Tilda Mäki, waralta Jaani Viljeberg, 40.

Talikkalan t. y. räätäli a. o., W. Vaitinen, 27.

H:gin t. y. sementti a. o., M. Vehkoinen, 68.

Wipurin Talikkalan Sorvalin kirvesm. o., A. Wartiainen, 307.

Helsingin wiilaajain a. o., Robert Lahdelma, 60.

Hangon puus. 18, metalli t., 21, muurari 13, kirvesm. 16, jalkin. 15, räätäli 11, M. Vintanen 94.

Lohjantylän cellulofateht. osasto e., A. Kääriäinen, 52.

H:gin suutari a. y., R. Hietanen 181.

S. Muurarien liittoh. ed. E. Leino. ?

S. Kirjansitojain liittoh., R. Kurnio ja A. J. Jääskeläinen, 425.

- S. r. liitto Herman Puurtinen ja A. Siivenius 3,755.
 S. r. liiton asemam. a. o., Juho Luoti.
 Terwolan t. y. ammattiosastot, torpparit ja palvelijat, Pekka Leinonen, 225.
 W. T. Y. kivityönt. a. o., S. Manner, 105.
 Helsingin porari ja katukivi a. o., S. Koskio 306.
 Woikaan paperiteht. a. o., A. Helenius 420.
 Waasan muurari a. o., A. O. Rellund 19.
 Suomen kirjaltajaliiton Kemian osasto, W. Paldan, 9.
 Helsingin leipuri & kondiittori a. o., S. E. Niskala, 100..
 Koneenhoitajain & lämmitt. a. o., J. W. Dell 20.
 Kone, metalli & puutyönt. a. o., Jorssa, 30.
 Rauman rakennustyöl. a. o., J. Nurminen, 39.
 Jyväskylän a. o., 3 osastoa, G. Pohjola.
 Tamp. T. y. naula & h. t. a. o., A. Kivela 60.
 Jorssan kutoja a. o. Maria Andersson, 310.
 Tamp. Walaja a. o. A. Penttinen, 72.
 Laitokarin a. o., Kemi, Juho Kefäläinen, 57.
 Popinniemen puutyönt. a. o., Konst. Lempinen, 28.
 Rymin t. y. kirvesm. a. o., Konst. Lempinen, 53.
 Tamp. kivi mies a. o., R. Gino, 225.
 Tainiofoksen paperi & puuhioimo a. o., S. Hägren, 86.
 Suomen kivityönt. liitto J. Pietikäinen ja Lahdenmäki, 2323.
 Sorvalin t. y. kivityönt. a. o., S. Manner, 12.
 Uudenkaup. kivityönt. a. o., Oskar Onnela, 100.
 Savonlinnan rautatieh. kirvesm. a. o., J. L. Karjala, 22.
 Jorssan mäjäri a. o., Karl Westerberg 154.
 Hyvinkään puutyönt. a. o., J. K. Nurmi, 35.
 Pellawa & puuhioimo t. a. o., R. H. Salonen 193.
 Tampereen kirjansit. W. Rajawa, Tampere, 30.

- Rätkälmen kirvesm. a. o., J. Ingholm, 21.
 " satamatyönt. a. o., J. Ingholm, 55.
 " ajuri a. o., J. Ingholm, 48.
 Kotkan muurari a. o., osasto 8, D. Nalto.
 " aputyönt. a. o., D. Nalto.
 Rätkälmen maalaisten jekatyönt. a. o., Nestor
 Lampinen, 90.
 Pietarisaaren saha & lautatarha a. o., Apso Anjala.
 Hämeenkyrön torppari a. o., A. Wuorenmaa, 50.
 Viiskakiwi a. o., Vängelmäki, Suho Nieminen, 80.
 H. linnan tupakkateht. a. o., Lydia Wuorio, 46.
 Tamp. sos. dem. liikeapulais. a. o., R. Lindfors.
 Suomen tupakkateht. a. liitto, Emmi Rätki.
 Ruumin cellulosa. a. o., W. Tirronen, 100.
 Nais-tupakkateht. ja suutari a. o., Pietarisaari, Eliina
 Aro ja Matti Malamäki.
 Kotkan kirvesm. & puus. a. o., R. Lempiinen.
 Suom. jahatyöli. liiton: Stockforsin, Sormalin ja
 Braachen osastoja, Arwid Nyberg.
 Tampereen uunint. t. amm. os. jäsen J., Lindqvist 33
 S. Puuteoll. liiton Kuttoisten os. Uno, Kettunen 28.
 Haukiputaan Työw. os. k. & Lastausyhdistys Ruus-
 taa Viljeroos, 250.
 Pohjolan tukit. reng. os., J. Fr. Luttinen, 6,500.
 Kotkan Satam. l. naisosasto Tiida Mäki, 40.
 Taalinteht. waluri-, walsfi ja Morttiini ynnä sep-
 pien amm. os. B. Parviainen, ?.
 Hywinkään Willakehruu ja kutoma os., Osk. Ryy-
 nänen, 210.
 Puumalan saha- ja lauta amm. os., Salmar Eskola, 40.
 Metfät. l. tekijän liittowaliok. Salmar Eskola, 70.
 Dulun rautat. konepajojen osasto Aleks. Nänkki, 100.
 Soensuun ja Nurmeksen rautatietyöläisten seurous

9 eli 10 eri osastoa Ewert Huttunen ja Ralle Stenman, 700.

Turun suutari amm. os., J. A. Seppälä, 53.

Rauta ja metallisorm. amm. os., Tampere Emil Murto, 51.

Turun seppien amm. os., A. Blomqvist, 93.

Rahanjaloostaja liitto N. Runnas 156.

Baasan kivityöntekijäin amm. os., A. Lamminpää, ?.

Jorssjan palw. ja maanviljelijäin amm. os., Suho Piltwi, 75.

Woikan kivit. t. am. os., J. Riksberg, 42.

Raukaan jelluloosa teht. a. os., Emil Wiljanen, 180.

Antrean kivit. amm. os., Herman Soininen, 156.

Wiip. pesijäin ja silittäjäin a. os., Hilba Tikkala, 50.

(Rovaniemen) Pohjola tukit. t. r., Suho Waltonen, 3,500,

H:gin karkeakivit. tek. amm. os., Santtu Wuorio, 250.

Tamp. seppien amm. os., J. Pantjar, 45.

H:gin T. y. konehtaan amm. os., W. Lindqvist, 40.

Woikan teht. ulkot. työntek. a. os., J. Johansson, 150.

Dulun Puusepp. ja firvesm. a. os., J. Rasila, 70.

Baasan puutyöntekijäin a. os., Isak Kiwi, 42.

Remin lastaus yhd. J. Ruonala, 50.

Suom. rautat. liiton jarruttaja amm. os. J. J. Koskinen, 16.

Remin työv. yhd. räättäli ja omp. Puutyönt. nahkurien ja jalkineityönt. a. os., Suho Kettunen, 67.

Rottan kivit. t. amm. os., J. Hyttinen, 60.

H:gin T. yhd. seppien am. os., R. Rapp, 95.

Ditin T. yhd. tiiliruukin a. os., Werner Aro, 30.

S. S. T. liitto os. Wirkkula N:o 21 Mik. Wirtanen, 98.

H:gin firw. a. os. Matti Haikarainen, 550.

- Dulun työv. yhd. Åströmin teht. työv. amm. os.,
 Apso Kesti-Helian, 200.
 Turun kirvesmies A. D., Heikki Haitio, 250.
 Turun Rautatieläisten D. H., Helle, 94.
 Hangon kivityöntekijäin D., J. A. Salmivuori, 70.
 Riihimäellä Suomen Puutyöntekijäin Liiton Osasto
 N:n 45, J. H. Lehtelä, 60.
 Kotkan Rääpäli D., A. Rettunen, 30.
 Viipurin Talikkalan kivim. A. o., Aron Pirinen, 167.
 W. T. y. Kone ja Metalli o., J. Puolukka 75.
 Enson työväen yhdistyksen A. osasto K. A. o. c.
 Katonen, ?
 W. T. Rutojain A. D., Elsa Mahafelle, 22.
 Tamp. T. y. Konepaja Metalli D., Hj. Särvi, 200.
 Artjärven Muurari D., K. Heino, 28.
 Helsinki Söörnästen Salkine o., S. Sampo, ?
 Forsman Rehruu D., August Härmä, ?
 S. W. Ktien konepajojen D. Ewert Rauhunen ?
 Helsinki Karamelli D., Mimmi Nieminen, 20.
 Waasan Lautatarhan ja Satamatyömiesten A.
 osasto J. W. Hellsten, 137.
 Uuraan lautatarhan a. o., A. Haimi, 304.
 Orimattilan Työv. yhd. Muurari ja Sekatyöväki
 J. M. Lehtinen, 81.
 Someroniemen Työv. yhd. Jr. Naltonen, ?
 Summan y. m. m. Työv. yhd. A. Seppälä, ?
 Someron Työv. yhd. Jr. Naltonen, ?
 Urjalan kunnallistoimit. K. Wuorinen, ?
 Inhan Työv. Saha ja laut. A. Toikka, Metalli 60.
 Juustila Työv. yhd. J. Duwinen, ?
 Peränten ja Ostolan ulkotyöv. yhd. K. Sunnila, 144.
 Längelmäen Torppari osasto J. Tuomisto, 150.
 Mänttän Torppari osasto E. Pohjamäe, 90.

Mänttän Naisosasto H. Sandin, 60.
 Mäntjälän kunnallistoimik. H. Leppäkoski, ?.
 Wefilahden kunnallistoimik., A. Aalto, ?.
 Pakaan Työw. yhđ. J. M. Lehtinen, ?.
 Wefilahden sekatyöwäen yhđ. J. Wiheriäläaakso, 500.
 Etön Sahalautatyöw. yhđ. H. Niironen, 60.
 Kangasalan Torppari yhđ. J. T. Laine, 28.
 Nöjäjärven Torppari yhđ. A. Ralsilan, ?.
 Hämeenkyrön Torppari yhđ. R. Linne, ?.
 Orimattilan Torppari yhđ. E. W. Sampo, ?.
 Jämsän Elimäen kylän Torppari yhđ. W. Elimäki, 65.
 Haukkaalmen Torppari yhđ. A. Uferman, ?.
 Salon Puuseppäin uunint. kaakeli ja leipurien R. Anderssin, 75.
 Karhun Puuseppäin uunintekij. kaakeli, leipurien W. Forsell, ?.
 Werlan, Selänpään, Woitosken yhdistykset E. Sääskeläinen, 102.
 Rowaniemen Puuhiomoyhđ. E. Aalto, jäi, 45.
 Päivällisloman jälkeen jatkettiin kokousta 1/24 i-p. Puhetta johti E. Wiljanen ja pöytäkirjaa piti A. Halme ja E. Haapalainen. Aluksi laulettiin työwäenlaulukirjasta n:o 25.
 Ensiksi esitettiin toimituswalioikunnan työjärjestys joka hyväksyttiin. Se kuuluu seuraawasti:

Toimituswalioikunnan ilmoite I.

Toimikunta ehdottaa kokouksen työjärjestykseksi, että tänään pidettäisiin kokousta klo 1/24—6. Huomenna klo 1/29—11. Klo 1/2 12—2. Klo 4—7 ja sen perästä on yhteinen illanvietto.

Kokouksessa tehtyä ehdotusta, että Wiipurin luona oleville rakennustyöläisille lähetettäisiin rohkaisu sähkö-

sanoma, käsitteli toimikunta ja ehdoittaa toimikunta, ottaen huomioon, että usealla ammattialalla on nyt laffoja, ettei tuota sähkösanomaa lähetettäisi, vaan puoluelehdissä julaistaisiin tämän kokouksen puolesta kehoituskirjelmä. Tämän kirjelmän laatimisen jätti toimikunta sihteerinsä huoleksi.

Kokouksessa tehtiin ehdotus että pantaisiin toimeen rahankeräys Wiipurin rakennustyöläisten laffolaisten hyväksi, että kukin edustaja uhraisi tähän esim. 1 mk. Toimikunta, katsoen että puute on samassa, jopa runsaamassa määrässä wallalla toistenkin laffolaisten keskuudessa, ehdottaa, että vapaaehtoinen keräys pannaan toimeen ja täten kertyneet varat annetaan sen waliofunnan käytettäväksi, ryhtyisten laffolaisten avustamiseksi, jonka tämä kokous ottaa ammatillista toimintaa johtamaan.

Ensimmäiseksi keskusteluyhmykseksi ehdoittaa toimikunta: „Onko ammattijärjestö perustettava, eli ei“. Jos se katsotaan tarpeelliseksi, sitte „Eäntöehdotus“.

Toimikunnan puolesta:

Mikko Uotinen,
kirjuri.

Kaikkille laffolaisille hyväksyttiin puoluelehdissä julaistavaksi seuraawa rohkaiseva kehoytus:

Lafossa olewille towereille!

Towerit!

Tampereella kokoontuneet Suomen ammatillistojen ja osastojen edustajat lähettävät tällä hetkellä laffo-

taistelua taisteleville towerilleen weljellisen, rohkean tervehdyksen. Ponnistakaa towerit! Taistellakaa ja voittakaa! Teidän takananne on kansainvälisen sosialidemokraattian murtumattomat rivit. Me ponnistamme parhaamme, saadaksemme syntymään voittamattoman yhdyssiteen, ammattijärjestön, koettakaa te etutaistelijoina, waikkakin hajanaisin voimin, voitokkaasti taistella.

Ilkää sortuko. Sortajillemme kuuluu häviö, meille voitto!

Kokoukselle oli saapunut seuraavat sähkösanomat:

Turku.

Sosialismin punertavassa aamunkoitteessa olsoon työhne puhdasta henkewää ja sitowata! Suotaa perus lujä, jota ei horjuta kullän mahti.

Turun räätälien liitto.

Rovaniemi.

Terwe arwoisat puoluetowerit jotta olette kotoontuneet laskemaan perustusta koto maata kävittäwälle ammattijärjestölle, toiwomme menestystä työllemme.

Pohjolan tukkityöläisten
renkaan edustaja.

Liittowalioikunnan sihteeni toweri M. Paasivuori luki ammatillisen liittowalioikunnan toimintakertomuksen.

Mäspihlajan t. y. edustajalle E. Lampiselle myönnettiin puheoikeus, waan ei äänestys-oikeutta, siksi kun

puheenjohtaja ja sihteeri ottaa selvän hänen edustus-oikeudestaan.

Puheenvuorot päätettiin pyytää kirjallisesti ja on puhujan esitettävä lausuntonsa puhujakorokkeelta.

Äänestys-oikeus myönnettiin liittojen ammattiosastojen edustajille. Yhdistysten ja vaalipiiritöimikuntien, ja puolueen sanomalehtien edustajille, sekä puolueen puhujille puhe ja läsnä-olo oikeus. Sellaisien yhdistysten edustajille, jotka ovat perustettu määrättyjä ammattilaisia varten myös äänestys-oikeus.

Toimitusvaliokunta.

Toimituskuntaan, johon puheenjohtajat ja sihteerit kuuluvat itse oikeutettuina, valittiin lisäksi: A. Siwénius Lahdesta, H. Puurtinen Viipurista, A. Suotari Tampereelta, J. Kilpeläinen Viipurista, O. Leivo Porista, H. Lundqvist Turusta ja A. Mäkelin Kuopiosta.

Pöytäkirjan tarkastajat.

Pöytäkirjaa tarkastamaan valittiin A. Nyberg Kotkasta, E. Hytönen Helsingistä, R. Hellman Tampereelta ja J. Pietikäinen Helsingistä.

Tilintarkastajat.

Ammattiliittowaliokunnan tilisiä tarkastamaan valittiin: J. Helenius Woikaasta, A. Aalto Helsingistä ja J. Altonen Kotkasta.

Porwarilehdet.

Kokous päätti kättennoſto äänestysſen peräſtä antaa porwarillisten lehtien eduſtajille tilaiſuuden olla läſnä kokouſſeſſa, kunnes ſiitä toijin pääteään laujuu toiwomukſen, että ne kokouſſen menoſta kertoeſſaan toiuudeſſa pyſyiwät.

Terwehdys lafoſſa olewille towereille.

R. Heinonen ehdotti, että lähetettäiſiin Wiipurin lafoſſa olewille rakennuſtyöläiſille rohtaiſu ſähköſano- ma ja pantaiſiin toimeen rahan keräyſ heidän hywätſeen. Ehdotti että Kufin paniſi waikka yhden markan.

Ehdotus jätettiin toimituſwaliofiunnalle.

Äänten laſkijat.

Äänten laſkijoiſſi walittiin: Kalle Heinonen, Sulo Hytönen, Wilho Lehoſa, R. A. Wä- lilä, M. Haimarainen ja A. Keſteiſelja.

Ruoka-aika.

Kokous päätti ottaa ruoka-aikaa joka päiwa klo 2—4.

Paulaen loppui aamupuolen kokouſ ja alettiin päiwälliſloma, päättäen kokoontua klo 1/4 4.

Ammattijärjeſtön peruſtaminen.

Bainettuna ſanomalehtiſä oli kſymyſen ſelwittä- miſeſſi ſeuraawa aluſtuſ:

Koottaamme hajanaiset joukkomme yhtein!

Kapitalistinen tuotantotapa on riistänyt suurelta osalta työntekijöitä tuotannon välikappaleet ja saattanut työntekijät kapitalisteista riippuvaan asemaan. Työntekijät elinkeinovapaudesta huolimatta, eivät voi tehdä työtä silloin kun tahtoisivat, vaan täytyy työntekijäin kerjätä työtä kapitalisteilta. Jos yksi työnantaja eroittaa työntekijän työstään, täytyy erotetun olla siinä jouten ja nähdä nälkää, kunnes hän löytää kapitalistiin, joka ottaa hänet palvelukseensa, vuokraa hänen työvoimansa.

Jos hän on käsityöläinen tai ammattityöntekijä, ei hän useinkaan voi perustaa omaa liikettä, hänestä puuttuu siihen tarvittava pääoma. Ja vaikka hän voisi-kin alottaa harjoittamaan jotain käsityöliikettä, niin hänen tulee kestää kilpailu suurteollisuuden kanssa. Tämä kilpailu se on joka murtaa ja sortaa pienet yrittäjät, niin että useat vasta siitä heräävät, kun ovat ensin koettaneet omaa pikkuliikettä harjoittaa.

Kapitalistinen suurteollisuus ja kilpailu ovat hottaneet tuotannon useilla aloilla jatakertaa niin suureksi kuin mitä se oli ennen käsityöallisuuden vallitessa.

Työttömyys ja sitä seuraava nälkä ja kurjuus on ollut seurauksena tästä kapitalistisesta edistyksestä. Kaikissa teollisuusmaissa on osa työntekijöitä joutunut taistelemaan työttömyyttä, nälkää ja puutetta vastaan.

Yhteiskunnassa, jossa vallitsee vapaakilpailu, määrää tavarain hinnat kysyntä ja tarjonta. Jos jotain tavaraa on paljo kaupattavana, ja jos sitä ostajat vähä haluavat, silloin on se tavara halpaa. Jos

taas on jotain toista tavaraa vähä ja sitä paljo kysytään, on se tavara kallista.

Tämä sama markkinatali wallitsee työntekijäin työvoimaanfin nähden. Paljo työttömiä työmarkkinoilla etsimässä työpaiikka se merkitsee liikutuotantoa. Missä yksi työntekijä tarvitaan, siihen on kymmenen tarjolla. Työnantajat seuraavat vapaan kilpailun periaatteita käyttämällä hyväkseen työntekijäin keskenäistä kilpailua; työhön otetaan se joka pyytää vähemmän palkkaa. Tai, jos kilpailu on jo painanut työntekijät sellaiseen orjuuteen, etteivät he uskalla työhön pyrkiesjään, puhuakaan mitään palkastaan. Meillä vielä muutama vuosi takaperin oli työnantajissa yleensä wallalla sellainen käsitys, että se työntekijä, joka työhön pyrkiesjään jo kysyi, paljoko tunnilta maksetaan, oli heidän mielestään suuri lurjus. Oli muka suuria röyhkeyttä työntekijän puolelta tiedustella palkkaa edeltäkäsin. Eikä sellaiselle työntekijälle työtä useinkaan annettu.

Suitenfin wäittävät vapaan kilpailun puolustajat, että työntekijän ja työnantajan välillä wallitsee muka vapaa sopimus! Mutta onko sellainen sopimus vapaa, jossa toinen ei uskalla edes edeltäpäin, ennen työhön ryhtymistään kysyäkin paljoko minulle tunnilta maksetaan? Vapaa-sopimus syntyy wain kahden tasawäkisen henkilön välillä, jotta woiwat, jos tahtowat, hyväksyä tai hyljätä toisenja tarjoukset.

Räntäntö kaikissa teollisuusmaissa on osottanut, ettei yksittyinen työntekijä wapaassa kilpailussa kytene edes omia etujaan walwomaan ilman tovereittensa apua. Eikä hän kytene ihmiselle kuuluwaa wapautaan säilyttämään, waan painuu orjuuteen. Sanotaan kyllä etteivät työntekijät ole pakotettuja muka työtä tekemään, onhan se heidän omassa wallassaan. Mutta

tosiasiana pysyy, että suurelle osalle työntekijöitä on pakko alistua kapitalistien tahtoon tai pitää vapautensa ja tuona nalkaansa.

Vapaa kilpailu on kyllä vapauttanut työnantajat pitämästä huolta työntekijöistään kun ne tulevat vanhoiksi, sairaita tai työhön kokenemättömmiksi. Työnantajalla ei ole enää holhoojan velvollisuuksia työntekijää kohtaan, eikä hänellä lain mukaan ole myöskään holhoojan oikeuksia. Mutta taloudellinen valtansa antaa hänelle monta kertaa orjatuninkaan oikeudet, ilman vastaavia velvollisuuksia!

Työnantaja valvoo ennen kaikkea omia etujaan. Hän ottaa työntekijän työhön silloin kun hän sitä tarvitsee. Työntekijälle opotetaan, että heidän tulee pitää itse huoli itsestään ja perheestään.

Työnantajan ja työntekijän etujen välillä on olemassa sovitamatoin ristiriita. Työnantajan edut vaativat, että työntekijä tekee työtä pitkän työpäivän ja tyytyisi alhaiseen palkkaan. Työntekijöistä, tuskinkin hyljennestä vapaassa kilpailussa onnistuu hankkimaan itselleen tyhdyttävän toimeentulon.

Työväenluokan suurelle enemmistölle olot vain keskenäisen kilpailun vuoksi huonontuvat. Mitä ankarammin kilpaillaan sen useampi sortuu. Siis kilpailulla ei voida parantaa työväenluokan asemaa. Sen avulla voi kyllä muutamista tulla pohatoita pömoja.

Kun Karl Marx tutki kapitalistisen yhteiskunnan perusteita ja niitä voimia, jotka siinä vallitsivat, niin hän tuli siihen tulokseen, että ihmisten toimia ja tekoja johtaa suureksi osaksi itsekkyyks ja omanvoiton pyynti. Yhteiskunnassa vallitsee eri luokkain välillä taukoamaton luokkataistelu. Hänen neuvoinsa köyhälistölle

kuuluu: „Liitettävä yhteen“! „Särjestäytettävä luokk-taisteluun“! Hän on vapauttanut sosialismin sijällyfettömistä korupuheista“ sanoo Sambart.

Tämä käytännöllinen taistelu ja järjestäytyminen on työväenluokkaa paljo kohottanut siitä nöyryyttävästä alennustilasta, johon kapitalistinen kehitys kilpailuineen sen oli painanut. Särjestäytyminen ja luokk-taistelu ne lopultakin tulevat olemaan ne, jotka työväenluokan vapauttavat kapitalismin orjuudesta.

Yhteenliittymisen ja järjestäytymisen muodot ovat monen laiset. Meillä ammattiyhdistyksillä on ollut yhdistettynä poliittisten työväenyhdistysten yhteyteen. Minusta nähdyn on se ollut onneksi valtiolliselle työväenliikkeellemme. Meillä työväenyhdistykset olivat alkuaan perustettuja ei luokkataisteluun, vaan hyväuskoisuuden pohjalle; niissä työnantajien ja työntekijöiden luultiin weljellisesä somussa asiastaan keskustelewan. Työnantajien tuli antaa hieman työläisille perään, mutta vastustaa työntekijäin pitkälle meneviä vaatimuksia. Näihin yhdistykseen piti alussa kuulua yhdesä herrain ja työmiesten. Mutta vaikka herrat olisivat tehneet mitä, saadakseen työntekijöitä liittymään yhdistykseen, niin kaikesta huolimatta olivat ne työntekijöistä harvat, jotka yhdistykseen silloin liittyivät. Ne olivat nimestään huolimatta herrain yhdistyksiä.

Mutta sitte herrat päättivät perustaa ammattiyhdistyksiä tai osastoja työväenyhdistysten alaosastoiksi. Näihin ammattiyhdistyksiin alusja kuului työnantajia ja työntekijöitä. Ohjelmana niillä oli sennollinen yhteistyö työnantajain ja tekijäin välillä. Kaikki kävi niin kauan hyvin, kun työntekijät eivät yhteisesti esittäneet työpäivän lyhennystä ja palkkojen parantamis-

waatimuksia. Mutta oli muutamia ammattilaisia, jotka olivat olleet opintomatkoilla Saksassa ja Ruotsissa ja nähneet mitenkä siellä asioita ajetaan. Nämä opettivat toisille, miten Ruotsissa ja Saksassa ammattihdistykset toimivat. Ammattihdistyksissä työntekijät nostavat sellaisia kysymyksiä kuin alimman tuntipalkan määräminen, urakkapapaletyölle määrättyjen hintojen (tariffin) laatiminen. Työpäivän lyhentäminen 12-tuntista 10-tuntiseksi. Kun työntekijät näitä vaatimustiaan alkoivat mestareille esittää, niin sowingollinen yhteistyö oli jo mahdotointa. Työntekijät alkoivat lakkojen avulla ajaa näitä vaatimustiaan perille. Työnantajat poistuivat ammattiosastoista ja nämä laitokset jäivät työntekijöihin haltuun. Työväki voitti useasti lakkoissa, sillä työnantajat eivät olleet silloin vielä järjestyneitä, mutta häviöt opettivat heillekin järjestymisen hyödyn.

Työntekijät voitostaan usein niin innostuivat että koettivat uudestaan ryynnistää, eivätkä ponnet kyllin paljon paina järjestymiselle ja wankkojen lakkorahastojen kasvattamiselle.

Uusissa taisteluissa useinkin hämittiin, työnantajat olivat ehtineet järjestäytyä. Kaikki entiset laikut, joita tehtiin taisteluun ryhtyesä, pettivät. Voittojen asemasta saatiin tappiota, joidenka senrauksena moni ammattiosasto ja yhdistys sairasti jäsentautia vielä monta vuotta jälkeenpäin.

Suomen ammattikuntaliikkeen toinen kehityskausi alkoi w. 1898—1899. Näinä vuosina oli useilla ammattikunnilla yhteisiä koko maata käsittäviä edustajakokouksia; joissa perustettiin liittojen nimellisiä laitoksia keskušhallintoiheen; mutta werot, useasti määrättiin niin alhaisiksi, ettei niistä karitunut minkäänlaisia

lakkorahastoja. Oli sen verran weroa kuin mitä tarvittiin kirjewaihdon ylläpitämiseen.

Ammattijärjestötyöhymsy nousi Suomen työväenliikkeessä jo w. 1899. Se nostettiin Helsingissä ja janottiin, että sen waikuttivat Siltatehtaalla ja Laivastossa isännistön puolelta toimeenpannut poikotukset. Melkein kaikki metallityöntekijäin ammattiosastojen luottamusmiehet silloin armotta erotettiin työstä. Nämä ammattiosastot kärsivät vuosia siitä, että heidän paraat, kehittyneimmät miehenä erotettiin; joiden oli sitte pakko siirtyä pois paikkamunnalta.

Ammattijärjestön perustavaa kokousta kutsuttiin silloin koolle kahdessa, toinen Helsingiin ja toinen Tampereelle. Keskenäiset riidat ja erimielisyydet tekivät kunnastakin silloin perustetusta ammattijärjestöstä pannukakkuja, joiden iä ei tullut pitkäikäiseksi.

Kun tämä koko maata käsittävä ammattijärjestö onnistui näin huonosti, niin parin vuoden kuluttua alettiin Helsingiin perustaa paikallisia järjestöä, joka onnistui paremmin.

Ammattikunnallinen työväenliike maassamme sitte, Bobrikoffilaisuuden aikana osaksi taantui. Ammattiliitoille ei mahwistettu sääntöjä ja ilman sääntöjä oli waikkea toimia. Ammattiyhdistysten edustajakokouksia ei sallittu pitää. Jos joku onnistui saamaan luwan silloisen kokouksen pitämiselle, niin poliisien ja santarmien walvonnan alla sitä sittenkin piti toimia. Walttiolliset työhymsykset olivat kaikkialla pohdinnan alaisina, niin ettei ammatillisia työhymsyksiä paljo jouduttu ajattelemaan.

Silloin kuin sattui lakkoja ja työnsulkujia, oltiin taistelussa kahda yhteenkihtynyttä mahtia, wirtawaltaa

ja kapitalismia vastaan. Näin oli laita Warlaudesja, Boikasja y. m.

Bobrikoffin hallitusajan jälkeen, oli Obolensky'n aikana jo hiukan toimintavapautta. Ammattiliitot saivat jo wahvistettuja sääntöjä ja ammattiyhdistykset saivat pitää edustajakokouksia. Samoin uusia ammattiyhdistyksiä ja osastoja sai esteettä perustaa, niin paljo kuin ehti. Suurlakon jälkeen on ammattiyhdistysliike ja etenkin lakколиike ollut hywin vilkasta. Kowin paljot laiot, joista suurin osa päättyi tyhwäelle tappioiksi, todistavat, että meidän ammattiyhdistyksemme ja liittomme ovat vielä heikot. Paremmiin pitää järjestyä, ja tehdä vähemmän lakkoja! Mutta silloin kuin niitä tehdään, tehtäköön niin, että niistä voitetaan!

Meillä on jo parikymmentä ammattiliiton-nimellistä ja pari paikallisjärjestöä, mutta näillä ei ole yhteistä keskus-toimikuntaa. Tosin viime suvena perustettiin väliaikainen laitos, ammattiyhdistysten keskus-toimikunta ja amatillinen liittowalioikunta, joka sai toimekseen ammattiyhdistysten edustajakokouksen kokoonkutsumisen, jossa päätetään ammattijärjestön perustamisesta.

Yhteenliittyminen on ulotettava koko maan köyhälistöä käsittäväksi siten, että eri ammattiliitot liittyvät määrättyillä ehdoilla yhteen, muodostamalla, ei väliaikaista vaan pysyvän keskus-toimikunnan.

Oisko tuollainen liittyminen tarpeellista? Kysyvät ne, joille kaikki asiat ovat liian aikaisia. Sanotaan: mitä me teemme niin monella järjestöllä? Ja luetaan ne järjestömuodot, mitä meillä jo on. Kysytään, eikö siinä ole kylliksi kun meillä on puoluetoimikunta ja koko maata käsittäviä ammattiliittoja? Ammattiliitot ja niiden toimikunnat hoitawat järjestettyjä työtaisteluja ja puoluetoimikunta saa hoitaa järjestymät-

tömiä taisteluita. Mutta waikka meillä onkin kumpikin edellämäinittu järjestö ja sen lisäksi muutamilla paikkakunnilla paikallisisammattijärjestöt, eivät ne riitä, sillä niillä on kullakin omat tehtävänsä. Puolue-toimikunta ei ehdi enää hoitamaan lakkoasioita, eikä ne sille kuulukaan. Puolue-toimikunnan tehtävät ovat valtiollisia ja yhteiskunnallisia laatuja. Puolue-toimikunnalla on hyvin hyvin työtä edellämäinittujen asiain kanssa. Puolue on puolentoista vuoden kuluessa kasvanut entisestään viisinkertaiseksi. Puolueen johtajat asiat antavat nyt puolueen toimitsijoille niin paljon työtä, ettei siinä ole aika taistella työläkkojen kanssa. Eikä työtaistelujen järjestäminen muistakaan maisa ole puolueen toimitsijain huolena.

Yhtäiset ammattiliitot hoitelevat kufin wain omia asioitaan. Ne on alusta alkaen perustettu lakkoasioita ja työtaisteluita järjestämään, ja siinä on tyllä. Pitkustia taisteluita ne tyllä hoitelevat ja avustawat mutta suuremmissa taisteluissa joutuwat tappiolle. Kun on tyshmyy ammattijärjestön tarpeellisuudesta, niin tähty heti muistaa, että työnantajat ovat viime vuoden kuluessa järjestyneet ensin ammatillisesti yli maan ulottuiksi liitoiksi ja nämä liitot yhteiseksi liitoksi, jolla on oma keskus-toimikuntansa. Tapahutukoonpa nyt taisteluilla alalla tohansa, niin aina on koko työnantajaluokka yksimielisenä wastassa. Taistelut tulewat paljo pitemmiksi kuin ennen. Ne tyshwät taistelijoilta weroja ja yksimielisyyttä. Työtaistelut tulewat suuriksi, waikkei työwäki tahtoiskaan. Kun toiset työwästä esittäwät vaatimuksia työnantajille tekewät lakkoja niiden perille ajomiseksi, niin työnantajat työwäen toimeenpanemain lakkojen wastapainoksi panewat toimeen työnsulkuita sille osalle työwäkeä, jota haluaisi työssä olla.

Tämän kautta voivat taistelut tulla niin laajoiksi, ettei monikaan yksityinen ammattiliitto voi vastata sellaisten taistelujen onnistumisesta. Tuskin yksikään meidän ammattiliitoistamme voisi yksin kestää yhden kuukauden kestävää työnhukkaa, johon koko ammattiliitto joutettaisiin?

Ammattiliiton omat piffukset syötäisi yhdesä viikossa viimeiseen penniin. Meikäläisillä ammattiliitoilla on niin pienet kassat, ettei niistä ole paljon turvaa, lukuunottamatta kirjaltajia joilla on liitto hyvässä tunnoissa.

Meillä on tähän asti toimeenpannusta työtaisteluista suurin osa ollut omalla luvallaan toimimista, josta sitte vasta jälkepäin on ilmotettu puoluehallinnolle tai jonnekin sanomalehden toimitukseen, kun on apua ruvettu tarvittamaan. Mitään keskusteluja ja edeltäpäin valmisteluja ei useinkaan ole ollut. Ne ovat useinkin tulleet äkkiä lähtykinä, niin ettei tänä päivänä vielä ole tiettyä mitä jo huomenna tapahtuu.

Tällaisilta taisteluilta puuttuu johdonmukainen suunnitelma. Usein niissä on hävitty, elleivät ne ole päättyneet päivässä tai kahdessa. Mutta milloin taistelu on ollut kuukausia kestäväksi, on niissä usein työväki joko osaksi taikka kokonaan joutunut tappiolle.

Taistelun alussa on usein tehty se virhe, ettei ennen taisteluun ryhtymistä ole pidetty huolta siitä, millä taistelun aikana saadaan riittävästi taistelijoille elintarpeita. Ja voidaanko wältyä lakkoittureita kun tällaisia taisteluja on monessa paikassa yhtäaikaan, niin vapaaehtoinen keräys tuottaa kowin wähän. Ei sillä suurempaa taistelua voittoon saateta. Eivät auta paljoa wetoamiset tyhjänaattetseen. Kun keräykset tulevat jokapäiväiseksi, eivät ne enää tuota.

Keräyksestä on luovuttava ja on päästävä säännöllisen verotuksen kannalle. Keräyksillä verotetaan ainoastaan niitä, joilla on eniten innostusta ja asianharrastusta, mutta ne pääsevät vapaaksi verotuksesta, jotka ovat enimmäen itsekkäitä tai ovat välinpitämättömiä asian suhteen. Mutta voidakseen asettaa paikallisen verotuksen alaiseksi koko järjestyneen työväen; tähtyy silloin niiden, jotka taisteluun ryhtyvät täyttää edeltäksin määrättyjä ehtoja. Työtaistelut ovat alettavat noudattamalla niitä warten hyväksyttuja sääntöjä.

Kos ammattiyhdistys antaa luwan lafon toimeenpanemiselle niin vastaa se sen seurauksista. Kos ammattiliiton hallinto antaa jollekin osastolleen luwan lafon tekemiseen niin vastaa liitto seurauksista. Mutta ei yhdellä liitolla ole oikeutta taistelujensa hyväksi mennä toisten liittojen jäseniä verottamaan. Eikä tätä oikeutta ole puolutoimikunnallakaan. On perustettava sellainen järjestö, jolle annetaan walta työtaistelujen hyväksi tarvittaissa verottaa koko järjestynyttä työväkeä. On perustettava liittojen liitto eli ammattijärjestö, mutta tälläkään ei ole oikeutta verottaa työväkeä muuten kuin silloin kun se on antanut luwan työlafon tai taistelun alkamiselle. Ammattijärjestön toimikunta vastaa ainoastaan pienemmistä taisteluista, joihin se on luwan antanut. Suuremmista asioista tähtyy neuvotella sen waltuuston kanssa. Ammattijärjestökään ei woi toimeenpanna paikallista verotusta sellaisien lakkojen hyväksi, joita siellä täällä työläiset omalla luwallaan alottawat.

Kun meillä viime vuosina on ollut muutamia suuria työtaisteluita ja kun niissä on käännytty ulkomaitten työväenjärjestöjen puoleen avunpyynnöllä, niin on sieltä kysytty: mikä järjestö vastaa taistelusta?

Kenen luvalla on taisteluun ryhdytty?

On ollut perin noloa selittää, ettei taistelusta vastaa mikään järjestö! Taistelun omat työläiset usein alottaneet omalla luvallaan. Tähän ovat ulkomaa-laiset towerit antaneet kehotuksen: „Perustakaa ammattijärjestö!“ „Emme me halua olla tekemisissä muiden kuin järjestöjen kanssa.“

Ammattijärjestöjen tarpeellisuudesta luuli ostavan yksimielisiä, mutta niin ei ole asianlaita. Ammatti-itsetyys on muutamissa vielä niin voimakas, että heitä pelottaa alistua sen turin alle, joka kaikkisja hyvin järjestyneissä joukoissa täytyy ehdottomasti olla: Pelätään, että ammattijärjestö tulee rajottamaan lakkojen tekemisvapautta. Sen toiminta tulee vaatimaan, että sääntöjä noudatetaan.

Kaikkisja tyshmyksistä vaikein on: tyshmys veroista, jotka ammattijärjestölle ovat maksettavat. Meillä ollaan jäännösten verojen maksussa perin kutsaita ja sitten toimeenpannaan keräyksiä. Ammattijärjestön perustamisesta ei nyt itse asiassa paljo muuta vastusta taida ollakaan, muuta kuin ne verot, joita pelätään.

Rahatyshmys se on, joka on aina kaikista kiusallisin. Tuskin yksikään vastustaisi perustamista, ellei siitä seuraisi jonkun verran lisää veroja. Kyllähän kaikki kannattaisivat laitosta, joka turvaisi heidän taistelujaan, kun ei sille tarvitsisi mitään maksoa!

Mutta tulee muistaa, että koko ammatillinen liike perustuu omaan apuun. Ammattiyhdistyksille maksumme jäsenmaksuja siksi, että ne turvaisivat meille riittävät toimeentuloehdot.

Yhteisten järjestöjen perustaminen ja sille maksettavat jäsenmaksut ne ovat kuin vakuutusmaksuja. Se on vakuuttamista lakon tai työnsulun varalta. Me

matkamme palowakuutusmaksuja, vaikka emme kaikki polta tavaroitamme. Eivätkö ne rahat uene meiltä hukkaan? Menewät kyllä, mutta me hankimme itsellemme turvaa mahdollisesti tapahtuvaa onnettomuutta vastaan. Samoin matkamme sairaskuutusta, vaikka emme kaikki sairasta.

Tältä wakuutusperiaatteen kannalta on liittojen, paikallisyjärjestöjen ja yhdistysten jäsenten ajateltava niitä maksuja, joita ammattijärjestölle maksetaan. Kaikki eivät yhtäaikaan tee lakkoja, mutta toiset tekewät, ja turwataksemme niitä, jotka omasta halustaan tahtowat taistella, ja myöskin niitä, jotka työnantajat taisteluun pakoittawat.

Seittäkäämme pois pikkumainen ammatti-itseltyys ja alkäämme pitää kiinni luulotelluista erikoisista edustamme. Alkoon luultako, että lakko, jota joku pieni ammattiryhmä yksin päättää, että se koskee wain niitä, jotka siitä päättävät. Nykyaikana owat suurteollisuudessa kaikki teollisuuslaitoksen eri osastot toisistaan riippuwaliset. Jos siellä yksi osa wastoin toisten tahtoa tekee lakon, niin ne usein wiewät toiset mukanaan taisteluun. Yhteistyö työpajoilla waatii, että kaikki tekewät tehtävänsä. Silloin kun on tyshmys olojen parantamisesta, ei se ole yhden pienen ryhmän asia, wain koko työväen asia.

Nykyään owat työnantajattin hylänneet wapaakilpailu-oppinsa ja liittyneet yhteen, yhdesä taistellakseen työväen vaatimuksia vastaan. Meidän on seurattawa heidän esimerkkiänsä ja liitettävä hajanaiset järjestömmekseen!

Meidän on luotawa sellainen järjestö, joka kapitalisteja vastaan taistellesa takaa köyhälistölle woi-ton!

Kun otettiin keskusteltavaksi koko maata käsittävän ammattijärjestön perustaminen, oli kysymys jo kaikille niin kypsi, että ilman keskustelematta huutoäänestysellä päätettiin yksimielisesti perustaa ammattijärjestö.

Ammattijärjestön säännöt.

1 §.

Viittowalioikunnan laatimaa sääntöehdotusta käytiin tarkistamaan pyhälä pyhälältään, ja ilmoitti toveri Paasivuori että useat osastot ovat siihen tehneet koksilla muutoksia. 1 §:n johdosta ehdottelivat useat puhujat että sen 5 ja 6 kohta olisi poistettava, toiset taas puolustivat niitä pysyttäväksi. 35 puheenpuoroa puolustavia ja vastustavia käyrettyä hyväksyttiin pyhälä juurella äänten enemmistöllä sellaisenaan.

Kokoukseen saapui seuraava sähkösanoma ja kirjelmä:

Helsinki.

Tulkoon työhne sitti kirveeksi, jolla kapitalismin lahonnut puu kaadetaan.

Taistelevat kirvesmiehet
Helsingissä.

Pielisenjuusja 13/IV 1907.

Suomen Työväenjärjestökokoukselle

Tampereella.

Koska taloudellisten ynnä muiden syiden tähden ei Pielisenjuun Työväenyhdistys eikä sen osastot ole voineet lähettää edustajia sinne Suomen Työväen-

liittojärjestö-kokoukseen, waikkakin tyllä olemme oival-
taneet asian tärkeyden, niin lähettämme me täten sydäm-
mellisemmät tervehdykset kokoukselle täältä Karjalan
kolkalta. Samalla toivomme, että sekin kokous osal-
taan entistä enemmän tulisi wiemään asiaamme eteen-
päin, sekä ilmoitamme, että kaikin puolin tulemmme ole-
maan tyytyväisiä kokouksen päätöksiin. Piilijensuun
Työväenyhdistyksen puolesta:

Antti Laatikainen
puheenjohtaja.

Jerd. Heikkinen
yhđ. kirjuri.

Kokous päätettiin laululla klo 6,20 i. p.

Tiistai-päivä.

Puheenjohtajaksi astui Salomon Hellsten.

Kirjurina toimi Mikko Uotinen.

Laulettiin kokouksen aluksi „Röyhkälistön laulu“.

Kokoukselle oli saapunut seuraava tervehdys:

„Turun Kaakelintekijäin ammattiosasto päätti t. k.
7 päivänä pitämässään kokouksessa kirjeellä ilmoittaa
myötätuntouutensa sekä toivomuksensa arvoisalle ko-
koukselle, koska ammattiosasto huonojen rahavarojensa
tähden on pakotettu olemaan lähettämättä edustajaa
kokoukselle. Toivoo Turun Kaakelintekijäin ammatti-
osasto kuitenkin lämpimästi ammattijärjestön perusta-
mista sekä että työhönne vastaisessa maamme työväen-
liikkeessä olisi hedelmiä kantava.“

Puoluetervehdyksellä:

Turun Kaakelintekijäin ammattiosasto.“

Keskustelua jääntöehdotuksista.

Puheenjohtaja huomautti että ne puhuisivat, joilla on tehtävänä muutosehdotuksia.

2 §.

Paasivuori: selvittelee tehtyjä muutosehdotuksia. Pykälän 2 kohta vastaan oli tehneet muutosehdotuksia Vihdin puuseppäin a. o., Tampereen värjäys- ja valkaisuammattiosasto, Kaakeli-, Tajanssi- ja Uunintyöntekijäin liitonuosto, ehdottaen sen jälkimäisen osan poistamista. Säännöissä olevalla rajoituksella on tarkoitus estää liittojen hajoaminen. Kivityöntekijät y. m. voivat hajaantua kahteen tai kolmeen liittoon, ne ei kannata, eivät saa edes virkailijoita palkatuksi. Jos yhdistykset saisi suorastaan kuulua järjestöön, ei ne suorittaisi velvollisuuksiaan liittoa kohtaan, ei maksaisi liitolle maksuja, kun järjestöön pääsee halvemmalla.

Keskustelussa lausuttiin seuraavaa: Ei ole tarpeellista tehdä muutoksia, hyväksytään ehdotus sellaisenaan se on parasta. (Vehofas). Ehdottaisia seuraavan muutoksen pykälän ensi kohtaan: 1) Ammattiliitot, paikallisjärjestöjen ne osastot joilla ei ole liittoa ja ne osastot ja yhdistykset joilla ei ole tilaisuutta liittyä paikallisjärjestöihin tai liittoon j. e. p. Pykälän 3 kohdan ehdotan kuuluvaksi: Ammattiliiton on liitettävä ammattijärjestöön taikka yhdistyttävä ja osastoineen. Säännöissä oleva kohta on lauseen. (Sytönen). Puheenjohtajan ja sihteerin nimi on ilmoitettava järjestölle, lisäys on tehtävä pykälän 4 kohtaan. (Nyberg). Käsitän tämän pykälän tarkoittaman estää

yhdistyksiä eroamasta liitosta, kuten Paasivuori on selittänyt, että se estää uusien liittojen syntyminen. (Perttilä). Kivityöntekijäin a. o. n edustajakokous tahtoi pykälän 6 kohta lisäyksen, että täytyy tieto lähettaa 14 päivän kuluessa. (Lahdemäki). Jos tulevaisuus jossain liitossa katsoo välttämättömäksi eroamisen ja uuden liiton perustaminen on sallittava. Poistettakoon 2 kohdan jälkimmäinen osa. (Täivola). En näe waaraa siinä, että paikallisjärjestöt ilman niitä määräyksiä, joita Hytönen täällä on tehnyt, kuuluvat järjestöön. Helsingiläisille lienee Hytösen ehdotus hyvä, ei maalaisille. (Leppänen). Jos liitto tahtoo kajoita jonkun sellaisen erimielisyyden, kuten kristillisyyden, waltioallisen katsantokannan tai muun sellaisen, on se estettävä, mutta jos taloudelliset asiat pakoittawat, sallittakoon se. Näin ei Perttilän eikä Paasivuoren selitykset ole ristiriitaisia. (Lehokas). Paikallisjärjestöt ei saa olla edullisemmassa asemassa kuin liitot, eikä ammattijärjestöihin kuuluvat osastot kuin liiton osastot. (Hytönen). Ehdotettu 14 päivän ajan määrääminen pykälän 6 kohdassa olemaan tehtävään on turhaa, sillä 8 § se on ja ei sitä tarvitse joka pykälässä sanoa (Paasivuori).

Kokous päätti kättennosto-äänestyskellä, waltawalla enemmistöllä pykälän hyväksyä sellaisenaan.

3 §.

Paasivuori: Tätä pykälää vastaan on tehneet muistutuksia: Helsingin maalari a. o. ehdoittaen että werot suoritetaan puolivuositain ja että näin jäsenten puolesta myös suoritetaan weroa 15 penniä. Helsingin malliweistäjään a. o. että miehet suorittaisi

25 penniä, naiset 15 penniä neljännes vuodesa veroa. Valajain a. o. että oppilasmaksut on määrätävä. Hangon metallityöntekijäin a. o. että pykälän 2 kohta on tehtävä selvennäksi, mutta ei sano miten. Helsingin maalarien a. o., että yksi kerta maksuista myöhästynyt saisi heti kaikki oikeudet räätinsä suoritettua. H. gin muurari a. o. ehdottaa: että toimikunnalla olisi oikeus myöntää helpoitusta lakkojen j. m. kautta kärsiville osastoille verojen suorituksessa.

Keskustelussa lausuttiin seuraavaa:

On liittoja, jotka ovat jo vuosimaksunsa tämän ehdotuksen perusteella määränneet, joten ei pidä maksua ehdotuksessa olevasta määrästä korottaa. Verot kannettakoon puolivuositain, kaksi kuukautta annetaan armon aikaa, ennenkuin eroitetaan. (Mäntönen.) Ehdotan seuraavan muutosehdotuksen: „Ammattijärjestön toiminta-rahoiksi suorittaa kunkin liitto, paikallisjärjestö, ammattiyhdistys tai osasto, jokaiselta vuosineljänneksen alussa olevalta miesjäseneltä 15 ja naisjäseneltä 10 penniä, joista maksuista 1/3 siirretään apurahastoon.“ (Heinonen).

On osastoja, joissa ei voi suorittaa veroja lakkojen kautta paikallisjärjestölle ja sen mukaan jääkö koko paikallisjärjestö pois ammattijärjestöstä. Tässä on tehtävä muutos (Nyqvist). Maksut on määrätty liian pieniksi, jos me tervan perustetaan ammattijärjestö, pantakoon maksut niin suureksi, että näillä voi jotain tehdä (Piispanen). Nymin aputyöntekijäin a. o. ehdottaa:

Jos kuluvan neljännessä vuoden jäsenmaksut eivät ole neljännessä vuoden lopussa suoritettut ilman pätevää syytä, katkotaan sellainen liitto, paikallisjärjestö tai yhdistys ammattijärjestöstä eronneeksi, vaan pääsee

uudestaan liittymään rästinä suoritettuaan, mutta menetellään samalla tavalla kuin vasta liittyneen kanssa. (Nurminen). Tehtävään pykälän 2 kohtaan seuraava muutos:

Nämä maksut tulee lähettää amm. jär. toimikunnan valtuuttamalle viimeistään ennen kunkin vuosineljänneksen viimeisen kuukauden loppua. (Manninen). Maksut suoritettavat puolivuositain. (Korhonen). Kun suorittaa rästissä olevat verot, saakoon osasto tähdet oikeudet. (Koskinen). Luettiin Suomen metallityöntekijäin ehdotus, että maksuksi tulisi kymmenen penniä mieheltä ja 5 penniä naiselta. — Ensimmäisen kuukauden loppuun annettakoon aikaa. (Pitkänen). On lievennävä näitä pykälä. Ei edes pienet ammattiosastot saa näin nopeaan verojaan kootuksi. (Lindqvist). Maksu olkoon 15 penniä kaikilta. Kun kerran on oikeudet, olkoon welvollisuudetkin tasaiset. Nämä kohdat opettavat täsmällisyyteen ja se on hyvä. (Selle). Verotus järjestettäväksi niin, että kaikilta 15 penniä, paitti oppilailta 10 penniä. (Koskinen). Kun sääntöehdotusta laadittiin asetettiin naisille alempi veroitus, sitfi että heillä on alemmat raskat. Ei sinä tasa-arvoisuutta ole loukattu. (Paasivuori).

Rättennosto-äänestyksellä hyväksyi kokous pykälän muuten, paitti 4 kohdan lähetti muuttamista warten toimituswaliofunnalle.

Suositettiin, että lafossa olevien towerien hyväksyi toimeenpantu keräys on tuonut 157 mk. 64 penniä ja 25 kopeeffaa, jotka on jätetty ammattiliittowaliofunnalle, rahastonhoitaja E. Perttilälle.

Otettiin 1/2 tunnin loma.

Rahviloman jälkeen alkoi kokous klo 11,45 päiwällä. Puheenjohtajana toimi S. Hellsten ja sihteerinä Matti Uutio.

Valtakirjain tarkastusvaliokunnan puolesta ilmoitettiin, että kokoukseen oli saapunut uusia edustajia, jotka tulevat merkittäviksi nimien luetteloon.

Sen jälkeen jatkettiin sääntöehdotuksen tarkastamista. Päätettiin että Matti Paasivuori saa aina kustakin eri pykälästä tehdä kokoukselle selkoa, sitentkuin puheenjohtaja on luenut ne kokoukselle.

4 §.

Ammattijärjestön asian hoito, johdosta huomautti Paasivuori että monet osastot olivat tehneet siihen muutosehdotuksia.

Ennen keskustelun alkua täytyi rajoittaa puheenvuorot, kun niitä oli etukäteen paljon ilattu.

Berttilä pyysi kokousta harhittamaan, eikä olisi ensin päätettävä siitä, valitaanko järjestölle kaksi palkattua virkailijaa, puheenjohtaja ja sihteeri, koska se tulisi vaikeuttamaan sääntöjen lopulliseen muotoon.

Leppänen ehdotti, että säännöt ensin hyväksyttävät voidaanhan niiden muodollisuutta sitten vielä tarkastaa. Tämä ehdotus hyväksyttiin.

Puheenvuorojen aika määrättiin kahdeksi minuutiksi.

Alkoi keskustelu. Ehdotettiin (Heinonen) että 3 kohdasta oli poistettava sana „rahastonhoitaja“.

Kirjallisina jätettiin sihteerille seuraavat muutosehdotukset:

2:n kohdan ehdotti Berttilä muutettavaksi siten, että „Toimikuntaan kuuluu edustajakokouksen valitsema puheenjohtaja ja sihteeri, joka samalla on rahastonhoitaja, sekä 5 wafinaista ja 5 warajäsentä“.

5:n kohtaan seuraavat muutosehdotukset:

„Valittu toimikunta hoitaa ammattijärjestön asioita seuraavaan edustajakokoukseen asti. Jos joku toimikunnan jäsenistä jonkun pätevän syyn nojalla tahtoo erota toimikunnasta suotakoon se hänelle ainoastaan tilintarkastajain lausunnon perusteella, ja kutsuttakoon waalisja lähin ääniä saanut warajäsen eronneen sijaan. Jos joku toimikunnan jäsenistä laimin lyö velvollisuutensa toimikunnan tehtävissä niin olkoon toimikunnalla oikeus erottaa hänet toimikunnasta ja kutsuttakoon waalisja lähin ääniä saanut warajäsen erotetun tilalle.“

„Jos joku toimikunnan jäsenistä eroaa eli on komesta toimikunnan kokouksesta poisja, joihin hän on kutsun saanut, katsottakoon hän eronneeksi, ellei hän voi näyttää pätevää syytä poisja oloonsja, ja kutsutaan waalisja lähin ääniä saanut warajäsen hänen sijaanja.“

4 kohta: „Miat joista toimikunta ei voi wiipymättä päättää j. n. e., on poistettava.“

6 kohdan toinen osa. Hän johtaa kokouksia ja esittää niissä kaikkia tulleita kysymyksiä, jotka joko näitten sääntöjen tai edustajakokouksen päätösjen mukaa n hänelle kuuluvat.

9 kohta.

„Jos joku tässä mainituista toimimiehistä laiminlyö tehtävänsja on ammattijärjestön toimikunnalla valtaa j. n. e.“ (Toukola). 6:s kohta: „Hän johtaa valtuuston kokouksia ja esittää kaikki saapuneet tai ilmenneet kysymykset, jotka näitten sääntöjen tai olojen johdosta voivat tulla käsiteltäviksi ja päätettäviksi.“ (Nyberg).

8:een kohtaan:

„Puheenjohtajan ja sihteerin on kokonaan oltava ammattijärjestön toimesta ja nauttiivat he siitä palkkaa, jonka edustajakokous määrää.“

Suullisissa puheenvuoroissa tehtiin vielä useampia huomautuksia sääntöjen suhteen. Toimikunnan kotipaikka tahdottiin säännöissä määrättäväksi. (Perttilä). Oli määrättävä kumpi virkailijoista — jos nimittäin valitaan puheenjohtaja ja sihteeri — oli welvollinen selvittelemään sattuvia työriitaisuuksia. (Veholainen). Pari puhujaa pitiivät puheenjohtajaa sopivampana lakkojen ja riittojen sovittelijana. Useampia pienempiä huomautuksia tehtiin vielä, minkä jälkeen kokouksen yksimielisellä päätöksellä pykälä tehtyine muutos ehdotuksineen lykättiin valioikuntaan.

Seuraasi 5:s §. Waltuusto.

Kun Puheenjohtaja oli tehnyt alustavan selityksen rajoitettiin puheenvuorot. Keskustelun tuloksessa tehtiin useita muutos ehdotuksia, kuusi kirjallista ja kymmentä suullista. Seuraavat kirjalliset muutokset jätettiin:

5 §:n 2:en kohtaan lisäsehdotus:

„Näitä waltuuston jäseniä valitsemaan ovat oikeutettuja ainoastaan ne paikalliset järjestöt, joissa on vähintään 200 weroa suorittavaa jäsentä tahi kolme sellaista osastoa.“

„Ammattikunnat, jotka eivät ole ammattiliittoina eivätkä paikalliset järjestöt kautta edustettuina, voivat lähettää waltuustoon edustajansa puhe- mutta ei päätös-oikeudella.“ Leppänen, Hytönen, Emil Perttilä.

5:s kohta. Waltuuston jäsenten matka ja päiväpalkat jaetaan waltuutettuja valinneitten liittojen ja järjestöjen kesken tasan maksettaviksi jäsenluvon mu-

kaan. Järjestö maksaa ensin kullekin edustajalle ja perii ne sitten maksuvelvollisilta. (Emil Leino).

3:n kohdan 2 osaan lisäys:

Valtuuston on tilikertomus esitettävä ammattijärjestön edustajakokouksen hyväksyttäväksi (Murturi Nalto).

5:s kohta on „Valtuuston jäsenten matkakustannukset kokouksiin suorittaa Ammattijärjestö sekä myös päiväpalkan edustajakokouksen päätöksen mukaan.“ (W. Aronen).

Hytönen sanoo pitävänsä tärkeänä, että kaikki ammattikunnat tulevat valtuustossa edustettua, nim. nekin, jotka eivät liittojensa kautta voi edustajia lähettää. Sääntöehdotuksen mukaan ei niin tulisi tapahtumaan. Sitä varten ehdotti 5 § 2:sen kohdan seuraavaksi:

„Valtuuston jäseneksi valitsee kunkin järjestöön liittyneen ammattikunta yhden edustajan. Ammattikunnat, joilla on liitto valitsevat edustajansa liittohallintonsa kautta, vaan sellaiset ammattikunnat, joilla ei ole liittoa valitsevat kunkin edustajansa, yhteisesti sopimallaan tavalla.“

Mutta epäillen ei ehdotuksen saavan kannatusta yhtyi Leppäsen aikaisemmin tekemään ehdotukseen.

Toiset vaativat pykälän kokonaan hyväksyttäväksi, toiset ehdottivat sen lähettämistä valiokuntaan.

Pääsiunori selvittelee vielä pykälän eri kohtia, ehdottaen sitä kohta kohdalta hyväksyttäväksi.

Kuului vastaanäviä ja kädennostoäänestysten perusteella suurella äänen enemmistöllä lyfättiin valiokuntaa.

6 §.

Puheenjohtaja luki sen, minkä jälkeen se ilman keskustelua hyväksyttiin.

7 §.

Luettiin ja alkoi keskustelu. Puolimies selvittelee eri ammattiosastojen ja yhdistysten tekemiä muutosehdotuksia tähän pykälään.

Näitä rajoitettiin 2 minuutiksi, saaden Tenhunen kuitenkin 5 minuuttia käytettäväkseen, jolloin hän teki lauseen selkoa paikallisjärjestön tarpeellisuudesta. Vertasi niitä kunnallisneuvostoihin. Ehdotti, että kaikilla paikkakunnilla on paikallisjärjestöjä perustettava.

Tämän jälkeen seurauksessa vilkkaasti keskusteltiin valaistuksen ja arvostettiin asiasta puoleen toiseen. Lehtosen mielestä riippui paikallisjärjestön perustaminen suurelta määrin verotusjärjestelmän onnistumisesta ratkaisusta.

Salme piti pykälän kokonaisuudessaan hyvänä, toivoen kokouksen hyväksyvän. Lindqvistin mielestä oli pykälä päinvastoin hyvinkin epäselvä, ehdotti lähetettäväksi valiofuntaan. Toivola: Pykälä kokonaan pois jättämisestä. Työtaakka tulee muuten kokonaan paikallisjärjestöille.

Murros ehdotti 1:n kohdan seuraavan sisältöiseksi: "Yhdistysten yhdistysten tulee muodostaa, — mikäli mahdollista — paikkakunnallaan paikallisjärjestö. Näiden tehtävänä on johtaa järjestymistyötä paikkakunnallaan."

Tervo ehdotti että 3:n kohdan 5:tä momentista poistetaan lause:

"Alinastaan jos työnantajat ilman työntekijäin suostumusta huonontavat työväen tilaa, voidaan heitä arvostaa tässä puolustustalustelussa."

Nurminen tahtoi viimeisen kohdan viimeisen osan näin kuuluvaksi:

„Mutta jos työantajat ilman työntekijäin syytä huonontavat työväen tilaa, voidaan heitä avustaa tässä puolustustaistelussa, waikka eivät olekaan voineet menetellä näiden sääntöjen mukaisesti.“

Sa viimeinen lause kokonaan pois.

A. Penttinen yhtyi walajain liiton tekemään pöytäkirjaan. Ei kannattanut paikallisjärjestöjen pakollista perustamista.

Ahtio piti 1:stä kohtaa liian jyrkkänä. Lisättäväksi sinne sanat „mikäli mahdollista“.

Kun toiset puhujat kannattivat pykälän sellaisenaan hyväksymistä, niin puheenjohtajan ehdouksesta äänestettiin kädennostolla 128 äänellä 86 vastaan hyväksyttiin 7 § kokonaan.

Sihtööri luki kokoukselle Lahdesta saapuneen seuraavan sähkösanoman:

Ammattijärjestö. Työväentalo, Tampere.

„Onnea ja menestystä kokoukselle ja toivomme että ylevästä työstämme tulisi köyhälistön ja koko yhteiskunnan hyöty.“

Emil Järvinen, Leipuri A. O.

Wilmi ehdotti, että Helsingissä parhaillaan kokousta pitävälle Venäjän kirjallisuusliitolle lähetettäisiin tervehdys-sähkösanoma:

Sätettiin toimitusvaliokunnan harjittavaksi.

Laulettiin „Wala“ ja klo 2 hajaannuttiin päivällisilomalle.

Pöytäkirjaan merkittiin sitä ennen, että kokouksen sihteerille jätettiin seuraava

Wastalaufe

Sääntöjen 7 § hyväksymistä vastaan:

on "Waikka nimenomaan tämän § 2 kohd. Jananmuoto on ristiriidassa jo eilen hyväksytyn 2 § 1 kohdan kanssa — sekä että puheenjohtaja äänestystapaa esittäessään on huomauttamalla tehtyjen muutosehdotusten vähäpätöisyydestä joka tapa ei saa kuulua puolueettomalle luottamusmiehelle jemmooisenaan hyväksyyttiä tuli äänestyskesä, pyytää allekirjoittanut Helsingin Konevehtaalaisten amm. osast. edustajana saada liittää vastalauseen väätöksen tekoa vastaan.

Tampere 16/4—07.

Willehard Lindqvist."

Sihteerille jätettiin päivällisloman aikana seuraava lausunto:

Vastalause.

Me allekirjoittaneet katsoimme velvollisuudeksemme edustajina jättämään pöytäkirjaan mielipiteenämme että säännöt olisi saatava sellaiset että niitä käytännössä voidaan noudattaa ja koska amm. järj. sääntöjen 3 § 2:nen kohta on ristiriidassa useiden ammattiliittojen sääntöjen kanssa ja kun me uskomme että maksujen etukäteen maksuvelvollisuus vaikeuttaa ja voi estääkin joidenkin ammattiliittojen liittymistä amm. jär. ja siten ehkäistä amm. järj. laajentumista mahdollisimman voimakkaasti ja tarpeitustaan vastaavasti niin panemme vastalauseen 3 § toisen kohdan hyväksymispäätöstä vastaan.

R. Nurminen.
J. Alm. Manninen,
Aug. Pietanen,
H. Manninen,
D. Nyström,

J. S. Lehtonen,
J. Haarala.
W. Koski,
E. Jaakkola,
J. E. Karjala,

G. B. Mustonen,
 Eliel Währynen,
 H. Majanen,
 A. Penttinen,
 A. Toivola
 W. Hjort,
 E. Nalto,
 Emmi Kärki,
 Antti Pietala,
 Edw. Nyqvist,
 Taavi Nalto,
 Jooseppi Bister,
 A. Kukkola,
 J. J. Kataja,
 E. Leivo,
 Marik Johansson,
 J. Lindqvist,
 E. J. Miettinen,
 J. Järvelä,
 A. Savola,
 A. Anjala,
 J. E. Niskala,

A. Ahtio,
 A. U. Lindgren,
 R. E. Satamavuori,
 R. Saari,
 M. Vehkoinen,
 R. Saakkola,
 Mämmi Nieminen,
 J. Kettunen,
 J. H. Murni,
 H. Järvi,
 R. Stenman,
 S. Kurkinen,
 E. Huttunen,
 J. A. Wartiainen,
 W. Wäänänen,
 A. Lahtinen,
 T. Loukio,
 J. Lehto,
 J. Kuonala,
 R. Wartiainen,
 A. J. Jääskeläinen,
 R. Marnio.

Päivällisloman jälkeen jatkettiin kokousta klo 4.
 Puhetta johti E. Perttilä ja pöytäkirjaa piti H. Salme
 ja M. Autio. Aluksi laulettiin Työnorjat j. n. e.

Ammatillisen liittowaliokunnan tilit.

Tuloja:

An A. Nybergiltä	1: —
" Sos. dem. puolueelta	2,000: —
<u>Summa Smk. 2,001: —</u>	

Omaisuus:

Kassa	5: 11
Kalusto	134: 15
	<u>Summa Smf. 139: 26</u>

Menoja:

Per Kalusto tiliin	134: 15
" Kirjasto tiliin	35: —
" Kulunki tiliin	85: 04
" Mattakalujen tiliin	241: 70
" Sihteerin tiliin	1,500: —
" Rahaa kassassa	5: 11
	<u>Summa Smf. 2,001: —</u>

Velat:

Pääomatili	139: 26
	<u>Summa Smf. 139: 26</u>

"Me allekirjoittaneet olemme tarkastaneet ammatillis-
sen liittovalioikunnan tilit ja huomanneet esitettyjen
laskujen kanssa yhtäpitäviksi ja oikein tehdyksi ja ehdo-
tamme yllämainittujen perusteella ammatilliselle liitto-
valioikunnalle ja sen rahastonhoitajalle täydellisen tili-
vapauden.

Tampereella 16 p:nä huhtik. 1907.

S. Naltonen.

Artturi Nalto.

A. Helenius".

Satettiin jäätöehdotuksen tarkistusta ja luettiin
4 §:stä jota kuului:

1) sellaisenaan.

2) Toimikuntaan kuuluu edustajakokouksen valitsema puheenjohtaja ja sihteeri joka samalla on rahastonhoitaja, sekä 5 vakinaista ja yhtä monta varajäsentä, jotka vakinaisten jäsenten poistuesssa astuvat toimikuntaan siinä järjestyksessä kuin he ovat ääniä saaneet.

3) Toimikunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan ja varasihteerin, sekä muut mahdollisesti tarvittavat virkailijat.

Toimikunnan kotipaikka on — — — — —, kokoontuu vähintään kerran kuukaudessa tahi useammin jos tarve vaatii.

4) Semmoisenaan.

5) Jos joku toimikunnan jäsenistä eroaa, tai on kolmesta toimikunnan kokouksesta perätytysten poisja, joihin hän on kutsun saanut, katsotaan hän eronneeksi ja kutsutaan varajäsen hänen sijalleen, ellei hän voi näyttää pätevää syytä poisja-ololleen.

6) Puheenjohtaja johtaa ammattijärjestön jokapäiväistä toimintaa, mutta tulee hänen näissä neuvo-tella toimikunnan kanssa.

Hänen tulee pitää huolta ammattijärjestön kirjeen-vaihdosta ja toimikunnan päättämistä tiedonannoista. Olla välittäjänä työssäkäyjisissä silloin kun sitä tarvi-taan. Jos aikaa riittää levittää tietoa ammattijärjes-tön toiminnan tarkoituksesta, sekä valtuutettujen kokouk-seen laatia vuosittain kertomus edellisen vuoden toi-minnasta ja tilaston ammattijärjestöön kuuluvista järjestöistä, kuin myös niiden jäsenluvusta.

7) Sellaisenaan, ainoastaan viimeinen kohta siirretään.

- 8) Sellaisenaan.
 - 9) Sellaisenaan, ainoastaan „ammattijärjestö” jana muutetaan „toimikunnaksi”.
 - 10) Sellaisenaan.
 - 4) Toimikunnan tulee vaatia rahastonhoitajalta edustajakokouksen määräämä takaus, sekä tarkastaa kuukausittain tilit, ollen toimikunta vastuunalainen yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta toimikunnan hallussa olevista varoista.
- Valiokunnan mietintö hyväksyttiin.

Ammattijärjestön toimikunnan kotipaikka.

Tästä käytettiin joukko puheenvuoroja joista toiset puolustivat toimikunnan kotipaikaksi Tamperetta ja toiset taas Helsingiä. Asia ratkaistiin äänestyskellä, suurella äänten enemmistöllä tuli toimikunnan kotipaikaksi Helsinki, joka merkittiin sääntöihin.

Sääntöehdotuksen tarkistusta jatketaan.

Leweri Paasivuori luki sääntöehdotuksen 8 §:n, koskewa työlakkojen ja sulkiujen avustamisia, johon useat eri ammattiosastot olivat tehneet joukon muutosehdotuksia, jotka oli julaistu Työmiehesä, ja luettiin ne kokonaisuudessaan kokoukselle.

Ehdotuksen johdosta päätettiin suurella äänten enemmistöllä keskustella kohta kohdaltaan. Ensimmäisen puheenpuoron sai S. Wuorio, joka ehdotti häädettyjen luvun alennettavaksi 2 %:in. Nyqvist teki ehdotuksen, että muutettaisiin prosenttiluku 25:ksi ja liitto eli osasto liittonosastoiksi. Vähemäki jätti seuraavan muutosehdotuksen 1:een kohtaan:

Hyväksyimme muuten sellaisena paitfi työstä häädettyjen jäsenten luku, ehdoitamme 2 % liiton tai paikallisjärjestön koko jäsenluvusta. Haikarainen oli 3 % kannalla. Tarvinen kannatti sääntöehdotuksen hyväksymistä. Vehkoinen ehdotti, että pykälä kokonaan lähetettäisiin valiokuntaan.

Äänestyskhellä ratkaistiin, että avustus suoritetaan liitottain. Senjälkeen äänestettiin tehtyjen ehdotuksen 2 ja 4 %:n välillä, joista edellinen ehdotus läpäsi. Sitten äänestettiin 3 ja 2 %:n kesken, ja voitti 3 %:n ehdotus. Viimeiseksi äänestettiin 3 %:n ja sääntöehdotuksessa määrätyn 5 %:n välillä, saaden edellinen ehdotus 63 ja jälkimäinen 140 ääntä, joten siis säännöissä oleva ehdotus sai täydellisen voiton, mikäli se koski 1:stä §:lää.

Toisessa kohdassa aika, äänestuksen kautta määrättiin 10 päiväksi. Kolmanteen kohtaan ehdotettiin. (Veh-tonen) lisättäväksi sanat „tai työlakko“, mikä hyväksyttiin.

Neljänteen pykälään äänestyskhellä lisättiin „14 päivän kuluessa“.

5:s pykälä hyväksyttiin.

6:n kohdan johdosta keskusteltiin. Paljon puheenvuoroja.

Paasivuori selitti pykälää, muistuttaen m. m., että Helsingin muurarit, walajat ja viihdoin puunthyntekijät olivat lähettäneet muutosehdotuksia, jotka olivat aikaisemmin „Työmiehesä“ julaištut.

Ehdotettiin (Manninen), että oppilaille maksettaisiin myös 5 markkaa viikolta.

Tällä välillä rajoitettiin puhumiswuorojen aika 2 minuutiksi.

Parikymmentä. puhuvuoroa käytettiin asiasta suullisesti ja kirjoitettuna jätettiin seuraavat muutosehdotukset:

6:en kohta:

Avustuksena työtöisteluun joutuneelle järjestölle suoritetaan ammattijärjestön apurahastoista korkeintaan 8 markkaa viikossa niille jäsenille joiden puolesta on vähintään 6 kuukauden jäsenmaksut ammattijärjestölle suoritettu. (Währynen).

Minä ehdotan 6:n kohdan muutettavaksi siten että maksettaisiin 8 markkaa viikossa niille, jotka ovat kuuluneet 6 kuukautta ammattijärjestöön ja on maksut suoritettu, joten näin ollen jäisi tuo rajoitus pois. Muuten on pykälä hyvä. (O. Nyström.)

Penttinen ehdotti, että maksettaisiin 8 markkaa viikossa niille ammattilaisille, joitten puolesta on 6 kuukauden aikana suoritettu järjestölle veroja.

Useat puhujat kannattiivat 8 markan avustusta. Toiset taas kannattiivat Wiipurin räätälinyhönteijään ehdotusta, että perheellisille maksettaisiin avustusta 10 markkaa ja yksinäisille 7 mk. viikossa.

Koskisen mielestä oli tämä kohta ristiriitainen 10 kohdan kanssa, koska avustuksen suuruus oli naisilla-kin sama.

Lehto: Shannetunnelmat ei saa wallita kun suunnitellaan ammattijärjestön avunantoa.

Lehtonen: Oppilaille on annettava sama apu kuin nuorille miehille.

Rataja: Ehdotan valiokuntaan kysymystä. Puheenpuorojen päättyttyä lausui puheenjohtaja:

Valiokunta ei voi asiata ratkaista, kun on näin erilaisia mielipiteitä jentähden on päätettävä ja äänes-

tyksellä ratkaistava hyväksyttäänkö kaksijakoinen amustustapa kuten ehdotuksessa on, tai ei.

Kädennostolla äänestettäessä tuli päätöksen, että lakkoamustus tulee olla yhtäläinen kaikille.

Senjälkeen äänestettiin amustuksen suuruudesta. Tuli päätöksen, että amustusta viikottain annetaan 8 mf.

Sitten äänestettiin siitä kuinka kauan tulee olla järjestössä ennen kuin saa amustusta. Päätöksen tuli, että amustusta myönnetään 6 kk. ammattijärjestössä oltua.

6 kohdassa päätettiin muuttaa sana „työsuflu“ työtaistelusufluksi.

7:s kohta tuli keskusteltavaksi.

Kopila esitti, että lisäveroja ei määrätä koskaan, muutoin maalaistyöväki voi pelästyä ammattijärjestöä.

Koska kukaan ei kannattanut puhujaa, hyväksyttiin sinänsä 7:s kohta.

8:s kohta hyväksyttiin sellaisenaan kun ehdotus, että liittynyt järjestö on verotuksen suhteen sellainen vastaamaan siitä jäsenmäärältään, joka sillä kertaa on järjestössä.

9:s kohta otettiin esille.

Akrenen ehdotti, että 14 päivän sijasta hyväksyttäisiin 8 päivää.

Kiiviyhönäköijään puolesta ehdotettiin, että sairaus täytyy tapahtua veronmaksun aikana jos saa vapautuksen veron maksusta. Karkean kiiviyhönäköijään puolesta ehdotettiin:

9:s kohta.

Vapautetut tästä veroituksesta ovat ne jäsenet, jotka työttömyyden tai sairauden takia ovat olleet satuneen veroituksen aikana hykenemättömiä vähintään 14:tä päivän ajan itseään elättämään paitsi jos veroi-

tus tulee pitempikäiseksi ja vapautettu henkilö on tullut työhön kykeneväksi niin vähintään 14:ta p:wää työhön ryhtymisensä jälkeen on hän velvollinen sanottua verotusta maksamaan.

Tämä ehdotus sai kannatuksen, jota vastoin muut ehdotukset raukesivat. Tällä liiäykfellä hyväksyttiin kohta. Kokoukselle luettiin seuraava onnittelukirjelmä:

„Towerit!

Sydämmellinen onnittelu toiminnallenne, kaswakaa suuri ja mahtawiksi liitoiksi, toiwomme innoistuksenne olevan suuren.

Ojhat laatikaa
wapauteen wiewät
orjillennekin wapautta
pontewasti waatikaa.

Waa'an Työwäen yhdistyksen Palwelijain osaston puolesta.

W. E. Peltola."

Kokous päätti hajaantuesaan klo 7 illalla alkaa keskiwiiikon kokouksen klo 8 a. p.

Laulettiin „Työwäenmarsssi".

Keskiwiiikko päivä.

Puheenjohtajana toimi Emil Wiljanen.
Kirjurina oli Mikko Uotinen.

Keskustelua jäännöistä:

8 § 10 kohta.

Pääsiwuri seuraawat muutosehdotukset on tehty:

Tampereen wärjäys- ja walfaisu a. o., T. y. rauta- ja metallit. a. o. ja H:gin farkeakiven työstekijään a. o. tehneet muutosehdotuksen. Muurari a. o. ehdotus on seuraawa: Sellainen werotus saa nousta korkeintaan 50 pettiin wiikossa, lukuunottamatta oppilaita j. n. e. Wärjäys- ja walfaisu osasto ehdottaa, että naisjäsenten puolesta suoritetaan ylimääräistä weroitusta yhtä paljon kuin miestenkin. Ja erinomaisissa tapauksissa voi waltuusto kysyä liittohallintojen ja paikallisjärjestöjen mielipidettä, jos tarvitsee määrätä vieläkin korkeampaa weroitusta. Talikalan t. y. rauta- ja metallit. a. o. taas ehdottaa werotuksen 30 penniksi wiikossa mies- ja 15 penniksi wiikossa naisjäsenten puolesta. Farkeakiven t. t. a. o. pyytää edustajakokousta tarkemmin harkitsemaan ylimääräistä weroitusta.

Keskustelussa lausuttiin seuraawaa:

Sama lisäweroitus miehillä kuin naisilla 50 penniä, oppilailta puolet. Jos sitte haluttaisiin vähentää pitäisi siitä kysyä liitolta. (Kulkola). Senlainen weroitus saapi nousta korkeintaan 50 penniä mies- sekä 25 penniä nais- ja oppilas jäseneltä wiikossa. Waltuustolla on valtaa korkeampaakin weroa määrätä jos $\frac{2}{3}$ siihen suostuu. (Saakkola). Ylimääräinen weroitus pois. (Aronen). Suhteellinen weroitus on asetettava. Tämä pykälä ei sovi maalaisyhdistyksiin. Tämä on porvarillinen kanta, joka on säännöissä: Ehdotus: Sellainen weroitus kannetaan ammattijärjestykseen yhtyneiltä jäseniltä suhteellisesti heidän palkanja perusteella, vaan jos ei voitaisi järjestää henkilökohtaista suhteellista weroitusta, niin se kannetaan ammattiyhdistyksiltä ja osastolta suhteellisesti niiden alinta palkkaa

filimällä pitäen. (Nesti-Helja). Maalaisjärjestöihin nähden olisi tehtävä muutoksia siihen suuntaan, että 8:n pyhälän 10:teen kohtaan niin että verotus olisi 30 penn. miehiltä ja 15 pen. naisilta viikossa. Samassa suhteessa voisi myös muuttaa 6:n kohdan nimittäin vähentää avustusta maalaisjärjestöihin paitti, jos valtuuston on toisin määrättävä 6:ssa kohdassa määrättyllä tavalla, paitti maalaispalvelijoille ja pyhdän tykkäänään vapautta. (E. Sampa). Ei tämä sovi maalaisille. Ei maalaiset jaksaa tätä ehdotettua weroa maksaa. (R. Tainio). Tampereella naiset loukkaantuvat, jos verotus heiltä menee alemmas kuin miehiltä. Ne täyttää velvollisuutensa. (Maja). Sama verotus niin miehiltä kuin naisil'a. Eihän tätä weroa aina kanneta. (Taimola). Ne tapaukset jolloin miehen ja naisen maksuhyvyn voi asettaa rinnan, ne ovat poikkeuksia. Ehdotaisin sen muutoksen, että määrättäisiin puolimaksajat ja täysimaksajat jäsenet. Puolimaksajiin tulisi naiset, oppilaat ja maalaisväestöt. (Perttilä). Pidettäköön naiset tasa-arvoisina, mutta niinkauan kuin heidän palkansa on pienemmät, olkoon verotus puoli. (Mäntö). Helsingissä naiset ei jaksaa maksaa täyttä weroa. (Niemi). Niinkauan kuin naisten palkat on kurjat, ei ne voi maksaa samaa kuin miehet. (Pietikäinen). Ehdotan prosenttiweroitusta. (Manninen). En hyväksy ehdotusta, että miehet ja naiset maksaisi samaa. Jos säännöissä mainitaan sellainen vaatimus, poistaisi se naiset ainakin maaseutujäsenet. (Kantanen). Pahahan se on, että weroja täytyy määrätä. Mutta ei ole lakkoasjaa. Waaditaan sitte avustusta kun tehdään lakko. Jos he keräran vähempipalkkaisia tarjoittaa, niin miksi ne sanovat että lakkoja ei saa vastustaa, kun ne tahtovat tehdä lakkoja. (Paasivuori).

Tämä kohta lähetettiin yksimielisesti valiofuntaan.

11 kohta.

Pääsiwuori: Lahden rauta- ja metallityöntekijäin a. o. ehdottaa, että kohdan kaffi edellistä osaa pyyhittään pois ja säilytetään vain seuraava: Verotus lasketaan alkavaksi toimikunnan määräämästä päivästä j. n. e.

Kun liitomme varmasti tulee suuremmaksi, osastolukunsa nähden, kun mitään muu Suomessa löytyvä ehdoton että aika määrättäisiin kolmeksi kuukaudeksi. (Arwid Nyberg).

Kohta hyväksyttiin sellaisenaan.

12 kohta ja 13 kohta hyväksyttiin keskustelutta.

14 kohta:

Pääsiwuori: Muurarien ehdotus on seuraava:

Toimikunnalla on oikeus tehdä poikkeuksia näihin määräyksiin sellaisissa tapauksissa, joista 3 § 5 kohdassa mainitaan.

Lahtelaisten ehdotus sisältää ainoastaan 14 ja 15 kohdan yhdistämisen.

Riivenhaffaajain ehdotus on seuraava:

„Sotainen ammattijärjestöön liittynyt liitto, järjestö tai yhdistys on ammattijärjestön toimikunnan määräämä ylimääräinen verotus 14 päivän kuluessa ensimmäisestä maksupäivästä lukien welvollinen maksamaan. Jos joku liitto, järjestö tai yhdistys laiminlyö welvollisuutensa, jättäen maksamatta sanottua ylimääräistä veroitusta, olkoon toimikunnalla edelleenkin oikeus vaatia rästissä olevia veroja.“

Keskustelussa mainittiin seuraava:

Uika pidennettäväksi ainakin 1 kuukaudella. (Wäyrynen).

Jokainen ammattijärjestöön liittynyt liitto, järjestö tai yhdistys on ammattijärjestön toimikunnan määräämä ylimääräinen werotus 14:stä p:n kuluessa ensimmäisestä maksupäivästä lukien welvollinen maksamaan. Jos joku liitto, järjestö tai yhdistys laiminlyö welvollisuutensa, jättäen maksamatta sanottua ylimääräistä werotusta, olkoon toimikunnalla edelleenkin oikeus waatia rästisiä olevia weroja. (Vähemäki).

Ehdotetaan aikaa 1 kuukaudeksi, mutta mitä te sanotte jos se ammattikunta joka taistelee, kuolee nälkään. Hyväksyn pykälän. (Heinonen).

Kohhta hyväksyttiin sellaisenaan.

Perttilä ehdotti toimitusvaliokunnan puolesta valiokuntaan lyötyn tämän pykälän 10 kohdan kuulumaan seuraavasti:

Ylimääräinen werotus saapi nousta korkeintaan 50 penniin miikossa täysinmaksaneilta ja 25 puolimaksaneilta: Puolimaksaneiksi katsotaan kaikki naiset, maanviljelyshöwäestö ja oppilaat, kuitenkin voi valtuusto määrätä korkeamman werotuksen, mutta tulee sellaiseen päätökseen yhtyä 2/3 enemmistö.

Ehdotus hyväksyttiin.

15 kohhta hyväksyttiin keskustelutta.

9 §.

1 ja 2 kohhta hyväksyttiin keskustelutta.

3 kohhta.

Paasivuori: Kiwenhalkaajain lisäys on seuraava:

„Ja yhden lappaleen jokaiselle ammattijärjestöön liittyneelle liitolle, järjestölle ja yhdistykselle.“

Keskustelussa lausuttiin:

Maadin myös järjestölle tilikertomuksesta otteen. (Wuorio). Turhaan annetaan tilintarkastajille työtä, kun kerran kukaan järjestö valitsee jäsenen valtuustoon (Heinonen). Alkuperäisiä tilikertomuksia tekee tilintarkastajat kaikki, valtuusto saa kyllä painattaa niitä ja levitää ja on se sen melkollisuus. (Perttilä).

Hyväksyttiin sellaisenaan.

4, 5 ja 6 kohta hyväksyttiin keskustelutta.

10 §.

1 kohta hyväksyttiin keskustelutta.

2 kohta.

Mikä määrättyön milloin kokous pidetään ja ehdotan joka kolmas vuosi. (Heinonen). 1/3 osastoista jotka kuuluvat maajärjestöön, saavat edustajafokouksen waa-tia ja silloin se on kutsuttava. (Perttilä).

Hyväksyttiin Perttilän lisäyksellä.

3 kohta.

Paasivuori: Kiivenhakkaajat ehdottawat tähän seuraawan lisäyksen:

Sama oikeus on kaikilla ammattiliitoilla, jotka kuuluu ammattijärjestöön kuin paikallisjärjestöilläkin edustajain valitsemisessa.

Maalariliiton osasto I ehdottaa paikallisjärjestön edustus-oikeutta koskewan kohdan poistettavaksi.

Karkeakiven työntekijäin a. o. lisäehdotus koskee samaa kohtaa, waan toista asiaa ja on se seuraawa:

Jos järjestön jäsenluku on alle 100:dan jäsenen niin valitkoon jor kun toisen kanssa yhdessä, jos paikallannalla on toinen pieni osasto tai järjestö.

Keskustelussa lausuttiin: Sama oikeus olkoon ammattiliitoilla, kuin paikallisjärjestöilläkin. (Lehtonen).

Roman jälkeen festiiv. kokous alkoi klo 11 1/2. Puheenjohtajana E. Wiljanen. Pöytäkirjanpitäjä E. Saapalainen.

Toimitusvaliokunta teki toimikunnan puheenjohtajan palkkausehdotuksen 250 mk. ja 3 mk. matkapäiville.

Rajotettiin puhe aika 1 minuuttiin.

E. Särvi piti 200 mk. riittävänä.

Saakkola yhtyi edelliseen.

Maja yhtyi samaan.

Toivola selitti, että puheenjohtajan tulee osata kahta kieltä ja suuret on vaatimukset joten palkka ei ole suuri.

Ryberg piti 250 mk. aiwan kohtuullisena.

Samoin puhuivat monet muut.

Lehto huomautti, että paljon on kurjuutta köyhien keskuudessa, joten puheenjohtajan palkka ei saa olla suuri.

Äänestyskellä päätettiin 169 äänellä 119 vastaan kuukausipalkka määrätä 250 mk.

Puheenjohtajan matkapäivärahoiksi päätettiin äänestyskellä 152 äänellä 112 vastaan 1:50 p:ää.

Sihteerille jätettiin seuraava

Wastalause:

Että tämä kokouksen tekemä päätös, Suomen ammattijärjestön sääntöjen 8 § 10:n kohdan suhteen, on suuressa määrässä luonteeltaan pormarillinen, joka antaa suojaa korkeampi ansioisille ja kehittyneemmille ammattikunnille keinotteluun, toisten vielä pohjalla olevien ammattikuntien kustannuksella. Ja että ehdotus suhteellisesta henkilökohtaisesta veroituksesta ansion perusteella, kokouksen enemmistö hylkäsi eikä ensinkään

ottanut huomioon melkojen kannattajajoukon vaatimusta, että se sovitettaisiin yllä mainitun 8 § 10:n kohtaan. Panemme mainittua päätöstä vastaan, mikä kohottaa parempi osaista köyhälistöä pohjaferrosten kustannuksella, vastalauseemme.

Tampere, 17 p. huhtif. 1907.

Kapo Kesti Helja.

(Dulun T. Y:n Yströmin teht. a. o.)

Suho Pohikoski.

(Dulun T. Y:n Metalli a. o:n edustaja).

Helsingin Wiilaaja a. y:n puolesta Rob. Lahdelma.

Antti Ahman Dulun Ilfo- ja Kiivithöntefijain a. o.

Seuraava vastalause jätettiin:

Vastalause.

„Pyhyämme panna vastalauseen sitä päätöstä vastaan, joka tehtiin amm. järjestön puheenjohtajan palkan määräämisessä.

Tampere, 17. 4. 07.

Santtu Wuorio.

R. Lähdemäki.

J. Pitkanen.

H. Koskinen.”

Rahastonhoitajan ja sihteerin palkaksi on valio-
kunnan mielestä pantava sama kuin puheenjohtajan
palkka ja palkkio, mutta nyt toistaisi ei oteta waki-
naisista sihteeristä ja rahastonhoitajan tointa, vaan palk-
kio maksetaan toimikunnan päätöksen mukaan rahaston
ja sihteerin toimesta.

Tämä hyväksyttiin yksimielisesti.

Tällä välillä hyväksyttiin valiofunnan muutosehdotukset 3:n §:n 4:n kohtaan:

„Jos kuluwan neljännesvuoden jäsenmaksut ilman toimikunnan hyväksymistä j. n. e.“

Toimikunnan lausunto waltuustosta:

„Näitä waltuuston jäseniä walitfemaan ovat oikeutettuja ainoastaan ne paikallisjärjestöt joissa on vähintään 200 weroa suorittawaa jäsentä tai 3 jemmista osastoa.

Ammattikunnat jotka eivät tule ammattiliittoina eiwätkä paikallisjärjestöjen kautta edustettua, woivat lähettää waltuustoon edustajansa puhe, mutta ei päätös oikeudella.“

Hyväksyttiin.

5:s kohta ehdotettiin samassa pykälässä seuraavasti toimituswaliofunnan puolesta:

Waltuuston jäsenten matkakustannukset kokouksiin suoritetaan ammattijärjestön kassasta.

Ehdotus hyväksyttiin.

Sihteerille jätetty wastalause liitettiin tähän.

„Wastalause.

Amm. järjestön sääntöjen 8 § 10 mom. suhteen.

Katsoen siihen että se osasto S. S. T. Viiton n:o 17 (Porin osasto) joka meidät allekirjoittaneet on lähettänyt, on nimenomaisesti ewästänyt meitä sääntöehdotuksen 8 § 10 kohdan suhteen, katsoimme olewamme pakoitettut liittämään kirjallisen wastalauseen yllämainittuun kohtaan nähden. Ehdotuksemme olisi, että mainittu kohta kuuluisi: Sellainen weroitus saapi nousta korkeintaan 50 p. wuotossa koko maksawilta ja 25 p.

miitossa puoli maassavilta jäseniltä. Puolimaassaviksi
katsotaan maalaistyöväki, nais-jäsenet sekä oppilaat.
Nestor Aronen. S. M. Mäkinen".

Toimitusvaliokunnalta esitettiin 5 §:n ehdotus:

2) Valtuuston jäsenet ovat ammattiliittojen ja
paikallisyhteisöjen edustajia, joiden hallinnot valitse-
vat siihen kuluihin yhden edustajan.

Vähemmän ehdotti: 10 §:n 3:teen kohta lisäystä:

"Sama oikeus on kaikilla ammattiliitoilla jotka
kuuluvat ammattijärjestöön kuin paikallisyhteisöilläkin
edustajan valitsemisessa".

Jääskeläinen yhtiö Koskiseen.

Toivio yhtiö ehdotukseen.

Wiheriälä yhtiö Koskiseen.

Kivijalo ehdotti, että 300 muutetaan 500:ksi ja
500 muutetaan 1,000:ksi.

Puheenvuorojen käytettyä äänestettiin ja hyväksyttiin
ehdotus Paasivuoren lisäyksellä.

4:s kohta.

Syönä: ainoastaan edustajille äänestys-oikeus,
mutta ei valtuuston jäsenille.

Leppänen ja Pikkäsen yhtyi edelliseen.

Taiwola kannatti ehdotusta.

Leino: muurarit ehdottavat että toimikunta lähet-
tää puheenjohtajan ja sihteerin. Toimikunnan muita
jäseniä ei järjestön varoilla kustanneta kokoukseen.

Tämän jälkeen päätettiin äänestyskyselyä hyväksyä
kohta sellaisenaan.

Luettiin seuraava sähkösanoma:

Tuusula.

"Olemme estetty saapumaan, lähetämme täten sy-
dämellisen tervehdyksen. Onnea työllemme! Eläköön
Suomen maajärjestö!
S. Lindqvist".

Huudettiin: „eläkön Ruotsin maajärjestö!”

5 kohta hyväksyttiin yksimielisesti.

6 kohta hyväksyttiin yksimielisesti.

7 kohta.

Roskinen tahtoi poistaa sanan „anomuksia” ja pannaan sijalle „ehdotuksia”.

8 kohta:

Wälilä: olisi saatava sanamuoto selwemmäksi, kuten valtuuston kokouksissa säädetään.

Hyväksyttiin kohta sellaisenaan.

Toimikunnan jäsenille toimitusvaliokunnan ehdotuksen mukaan päätettiin maksaa palkkiota matkapäiviltä 3 mk., muutoin korvataan menetetty työpäivä.

Valtuuston jäsenten palkkioksi oli toimitusvaliokunta ehdottanut korvausta menetetyistä työpäivistä ja matkat.

Tämä hyväksyttiin.

Tilintarkastajille päätettiin maksaa palkka laskun mukaan.

Toimitusvaliokunta ehdotti puheenjohtajaksi Cero Saapalaisen Wiipurista ynnä sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi R. Heinonen.

Uhtio: sihteeriksi Matti Paasivuori.

Järvi: ” Wartiainen.

Mustonen: puheenj. Emil Hytönen; sihteeriksi Emil Perttilä.

Huttunen: siht. Wilho Lehotas.

Lehto: siht. Wiljanen; Puh.j. Sirola.

Wartiainen: siht. A. Halme, Helsingistä.

Kokous teki sen lisäksi seuraavat puheenjohtajan ehdokkaat: Wilho Lehotas, Yrjö Sirola, Emil Hytönen, Matti Paasivuori, R. Warttainen ja Aatu Halme.

Waalit päätettiin toimittaa lippuäänestystyössä ja valittiin Lehoftaan ja Heinosen fijaan äänten lafti-
joitti Lehtonen Helsingistä ja Rajawa Tampereelta.

Sihtereiksi ehdotettiin R. Heinonen, Matti Paafi-
vuori, R. Warttainen, Atu Halme, Emil Wiljanen,
Wilho Lehofas ja Matti Autio.

Toimikunnan jäseniksi ehdotti toimituswaliofunta
feuraawat: Jalo, Salawa, Paasivuori, Perttilä, Emil,
ja Warttainen, wakinaisiksi ja warajäseniksi Emmi Hüt-
tunen, Emil Leino, S. Lehtonen, W. Ruufuwuori ja
Miina Sillanpää.

Näitä paitsi ehdotettiin kofouksessa R. Marnio,
Jiina Pietikäinen, Ida Kantonen, Autio Halme, Sa-
tamavuori, Alma Puhtala, N. Pyly, Taiwola ja Emil
Hytönen.

Äänestystyksen tulos oli feuraawa:

Toimikunnan puheenjohtajaksi tuli 233 äänellä
toimittaja

Eero Haapalainen.

Lähinnä äänimäärässä oli Warttainen 25 ääntä ja
Lehofas 20 ääntä.

Kun oli tieto tästä waalin tulofesta kofoukselle
ilmoitettu, piti walittu puheenjohtaja feuraawan puheen:

„Täällä on fanottu, ettei minua pitäisi walita,
koska olen herras mies. Minä olen sitä mieltä, että
kaikkien työläisten tulisi olla herras miehiä. Minä itse
olen oikeastaan molempia, olen nimittäin rakentanut
sen koulun, jonka läpi olen käynyt. Kun läksin Wi-
ipurista, huomautti hallituksen puheenjohtaja minulle,
etten saisi ottaa tointa vastaan, jos sitä minulle tul-
taisiin tarjoomaan. Wastasin hänelle silloin, että mi-
nun perfoonani on tässä afiasja pieni seikka ja tulen

minä menettelemään niin kuin jalki päättää ja koska jalki on päättänyt, että minun on astuttava haukkumisten ja waitouksien iljanteelle, niin rupean siihen. Ehkäpä 2 vuoden perästä, kun uudet vaalit toimitetaan, olen niin läpeensä haukuttu ja keltwoton, että voin hyvällä omallatunnolla poistua“.

Toimikunnan sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi valittiin 95 äänellä metallityönsihteeriksi

R. Wartiainen.

Ehjinnä ääniä saivat Wiljanen 68, Heinonen 43, Paasivuori 27 j. n. e.

Puheenjohtajalle ja sihteerille huudettiin eläköön. Valittu sihteeriksi lausui sitten muutamia sanoja.

Senjälkeen luettiin kokoukselle lähetetty sähkösanoma:

„Ammattikongressi.

Baasan lausussa olevat kirvesmiehet lausuvat te=wehdyksensä kokoontuneelle ammattikongressille erittäin puu=työntekijöihin ryhmälle. Onnea työlle!“

Ehjäksytettiin valiofunnan ehdotus, että seuraawa järjestön edustajakokous pidetään vuonna 1909 Helsingissä.

Ehjäksytettiin keskustelemaan ammattijärjestön suhteesta sosialidemokratiseen puolueeseen.

Paasivuori alusti kysymyksen selittäen esim. Saksan ja Ruotsin järjestöjen suhteista sosialidemokratiseen puolueeseen. Huomautti miten nykyään yleisen äänioikeuden vallitessa perustuslailliset, kristilliset, suomettarelaiset y. m. porwaripuolueet hommaavat liittoja. Toivoo kokousta lausumaan että ammatillinen liike on toisarwoinen, waltiollisen työwäenliikkeen kanssa. On käytävä käsitädessä. Ammatillinen liike ei saa olla waltiollisen palvelija, waan liittotoveri sen rinnalla.

Rajoitettiin puheluorot. Toivottiin, että ainoastaan uusia ehdotuksia ilmituotaisiin.

Taivola, että Helsingin lätkä, pelti- ja waskisevät toivoivat, että kaikki saavat olla ammattijärjestöistä, huolimatta puolueista.

Vempinen vastusti puolueeseen yhtymistä.

Ahtio: ammatillinen liike on väliaste valtiolliseen.

Virtanen: olkoot liikkeet erillään, ei saa sitoa toisiinsa.

Sytönen yhtyi alustajaan. Ei olisi sallittava, että eri valtiolliset mielipiteet muodostavat ammattiosastoja. Söifi että ammattiosastoon saisi kuulua, jotka eivät kuulu puolueeseen. On asetettava julkaisuvaikeisuuden kannalle. Toimikunta laatikoon lausunnan.

Vehotás. Kun on tyhjyys ammatillisista asioista, älköön puhuttako valtiollisista.

Heinonen toivoi toimimiesten olevan sosialidemokraatteja.

Uusia puheluoroja käytettyä luki Matti Paasivuori laatimansa seuraavasiltojen pöytäkirja:

1) Keskus tunnustaa työväen valtiollisen ja ammattikunnallisen työväen järjestämisen yhtä tärkeiksi, työväenluokan kohottamisessa henkisesti ja taloudellisesti alennustilastaan.

2) Näillä järjestämissuodoilla on tyllä kunnallakin oma taistelu- ja toimintatapanja, mutta kumpikin pyrkivät samaan päämäärään, waikka kulkewatkin eri teitä.

3) Ammattikunnallista järjestymistä on edelleenkin ajettava, noudattaen luokkataistelun periaatteita, ja kulkien käsi kädessä soj.-dem. puolueen kanssa.

4) Ammattijärjestöön kuitenkin on sallittava liittyä sellaisiakin ammatillisesti järjestyneitä yksityisiä ja ryhminä, jotka syystä tai toisesta eivät tahdo kuulua sosialidemokratiseen puolueeseen."

Syväksytettiin yksimielisesti.

Berttilä ehdotti kokousta päättämään, että toimikunnan jäsenen tulee vähintään 1/2 vuoden ajan kuulua johonkin järjestöön taikka liittoon, muussa tapauksessa erottoon.

Kokous hyväksyi yksimielisesti ehdotuksen.

Klo 2 lopetettiin kokous laululla ja päätettiin ajan voittamiseksi pitää vain 1 1/2 tunnin päivällisloma.

Suoli neljän aikana kokoontuttiin ja laulettiin aluksi "Eä seijo suorana Suomalainen".

Puheenjohtajana Wiljanen ja sihteerinä Matti Autio.

Ensiksi äänestysten kautta päätettiin että pöytäkirjasta otetaan 2,000 kappaleen suuruinen painos.

Tilintarkastajat:

Sivenius ehdotti seuraavat: Edward Walpas, Matti Turkia ja A. Särwempää, jotka valittiinkin valinaksiksi ja waralle Oskari Vähde, A. Karjalainen ja Poutawa.

Tätä waalia vastaan jätettiin seuraawa vastalause:

"Vastalause:

Se tapa jolla Suomen ammattijärjestön tilintarkastajat valittiin on suoranaisesti äsken hyväksyttyjä sääntöjä vastaan. Onhan wanha parlamenttinen tapa että hallinto tai kuten tässä, toimikunta valitaan erik-

jeen ja tilintarkastajat erikseen. Nyt on kumminkin tehty poikkeus, toimikunnan vaali oli keskenäinen siis vaalin tulos tuntematon ja kumminkin huomautuksista huolimatta on kokous valinnut tilintarkastajat joita vielä päälle pääteehti toimikunnan ehdokkaaksi — ja kufatjes walitufji tulleet kuin waalin tulos ei ollut tunnettu — ajetetut henkilöt puoltolaujeilla kannattiwat.

Tampere 17 p. Huhtif. 1907.

Helsingin t. yhđ. konetehtaalaiſten
amm. oj. puoleſta:

W. Lindqwift."

Puheenjohtajan palkan ſuhteesta jätettiin pöytäkirjaan ſeuraawa waſtalaufe:

„Me allekirjoittaneet päätämme täten yhtyä toweri Särven tekemään waſtalaufeeseen, ſiitä kokouſſen päätöſſeſtä millä puheenjohtajan palkka ratkaistiin 250 markafſi kuukaudesſa, ſyyſtä, että palkka on liian korkea, iweraten ſiihen työhön mitä toimeenpanewan walio-kunnan puheenjohtajalla tulee olemaan. Ja koſka yllämainittuun toimeen oliſi kyllä 200 markankin kuukauſipalkalla ſaatu kylläkin täyſin hywyſkättä henkilöitä. Niin katſomme me moiſen warojen tuhlauſſen aiwan tarpeettomafſi. Ja koſka ei vielä ole mitään warmuutta kuinka ſuureſſa määrin ammattiliitot tulewat ottamaan oſaa järjeſtöön yhtymieſeſſä, niin woipi ſe kohdata waifeufſia, millä nämät korkeat palkat voidaan ſuorittaa.

Aleſſi Maja,
Joſeppi Lehto,
Oſkar Dnnela,
W. Roſkinen,

R. A. Gino,
J. Pantſar,
M. Peſonen,
H. Soininen“.

Puheenjohtaja määrättiin astumaan toimeensa 1 päivä ensi toukokuuta.

Baalin tulosta odottaessa pyhyi Arwid Nyberg kokousta keskustelemaan, mihin liittoon kuuluvat esim. tuffityöläiset, saka- wai paperityöntekijäin liittoon ja toiseksi yhteisen ammattilehden perustamisesta.

Leppänen ja Lehtos lausuiwat mielipiteitänsä edellisen asian johdosta, toivoen että ammattijärjestön toimintunta harjoittisi asiaa ja antaisi siitä lausuntonsa.

Kokous lykkäsi asian toimikunnan pohdittavaksi.

Ammattilehden perustamisesta käytettiin useita puhemuoroja.

Nyberg ja Leppänen pitivät jellaista tarpeellisena, ihmetellen viimeinen puhuja, minkätähden kokouksen hommaajat eivät olleet tehneet asian johdosta alustamaa esitystä.

Mitään päätöstä ei voitu tehdä waan lykättiin tämäkin toimikunnalle.

Äänten laskijat toivat nyt tiedot toimikunnan jäsenten waalista, joka osotti seuraavaa:

Toimikuntaan valittiin wakinaisiksi:

M. Paasivuori	166	ääntä.
R. Heinsonen	138	"
E. Berttilä	138	"
Mina Pietikäinen	123	"
Eda Kantanen	102	"

Varajäseniksi:

Mina Sillanpää	96	ääntä.
J. Salo	73	"
Huttunen	50	"
M. Autio	43	"
A. Salme	28	"

Tämän jälkeen päätettiin että toimikunta saa ottaa järjestölle lainan.

Wiljanen lausui muutamia loppusanoja, kohotettiin eläköönhuuto Suomen ammatilliselle liikkeelle ja laulettiin Työväen marssi. Tähän loppui tämä suurmerkittävä kokous, jossa laulettiin perustus Suomen ammattijärjestölle.

Työväenliikkeen lopullista voittoa edistivät voimakkaasti tämän kokouksen päätökset.

Tampereella 17 p. huhtik. 1907.

Kokouksen sihteerit:

Mikko Uotinen.
Gero Haapalainen.

Matti Autio.
Antu Halme.

Tarkastettu ja hyväksytty:

Arvid Nyberg.

Emil Hytönen.

Kaarlo Hellman.

Sijäystä nimiluetteloon:

Sippolan Myllykosken paperi- ja puuhiomo t. y. a.-osasto, A. Ranta, ?.

Taimionkosken paperi- ja puuh. t. y. a.-os., R. Högren, ?.

S. Tie- ja vesirakennustyöliiton N:o 18 Romanien osasto, D. Refäläinen, 100.

Dulun ulkotyöy. a.-osasto, H. Ahman, ?.

Metallit. liiton N:o 15 Waasan os. Sijak Rivi, ?.

Walfon jatamamies a.-os., R. Mäles, 39.

Agitaattoreita:

Maria Kaunia, Keuruulta; Ida Kantanen, Helsingistä; Hanna Ranta, Helsingistä; Waltiopäivämies E. Pohjanmäre, Mänttämästä.

Kertomus

Ammattiliittojen keskus toimikunnan ja liittowalioikunnan synnystä ja toiminnasta.

Kun marraskuun suurlakko w. 1905 herätti maamme köyhälistön ja sai suuren osan siitä liittymään sos.dem. puolueeseen, lisääntyi siitä suuresti, ei ainoastaan puolueen jäsenluku, vaan myöskin puolueen toimittajain tehtävät.

Puolueella oli nyt paljo enemmän, kuin koskaan ennen tärkeitä valtiollisia tyhjyyksiä ratkaistavana. Tuota heräämistä seurasi myöskin suuri määrä lakkoja, joita toimeenpantaessa ei paljon edeltäksin harkittu, eikä niistä edeltäpäin useinkaan edes puoluetoimikunnalle ilmoitettu. Puoluetoimikunnan puoleen tavallisesti käännettiin sitte wasta, kuin awustusta tarwittiin.

Näitä awun pyytäjiä oli niin paljo ettei puolueen tulot olisi niille kaikille mitenkään riittäneet. Entisen puoluehallinnon aikana kun puolue oli pienempi ja lakkoja tapahtui harvemmin, niin ehti puoluehallinto silloin jonkun werran hoitamaan lakkoasioita. Mutta nyt ei enää, kun sen muut työt oli monin weroihin lisääntyneet.

Tähtyi ryhtyä järjestämään lakkoasiain hoito toisella tavalla. Lakkojen ja työtaistelujen järjestäminen

ei suorastaan kuulu valtiolliselle puoluejärjestölle, vaan ne kuuluvat

Ammattiliittojen ja ammattijärjestön toimitsijain hoidettavaksi.

Ammattijärjestöä kun meillä ei vielä ole onnistuttu aikaan saamaan, vaikka sitäkin noin 7 vuotta takaperin jo koitettiin. Mutta koko puuha silloin raukesi keskenäiseen erimielisyyteen, jota muutamilla oli sellaisen laitoksen tarpeellisuudesta tai tarpeettomuudesta. Ammattiliittoja oli sentään meillä jo viime vuonna 18 ja sen lisäksi pari paikallisjärjestöä. Mutta näiden eri liittojen toimintain välillä ei ollut minkäänlaista yhteistoimintaa. Kukaan toimi erikseen ja omalla vastuullaan.

Ammattijärjestön perustamisen

jätti Sos.-dem. puolueen kokous Jorshassa w. 1903 puoluehallinnon toteutettavaksi, siten että se: kutsui ammattiliittojen hallinnot kokoukseen neuvottelemaan ammattijärjestön perustamisesta.

Tämän päätöksen pani viime vuonna puolue toimikunta täytäntöön. Silloinen puolueen sihteeri Yrjö Sirola kutsui ammattiliittojen hallintoja kokoukseen toukokuun 17 p:nä, puolueen kansliaan Helsingissä Sääreniemenkatu 6.

Kutsua noudattivat yhdenoista ammattiliiton hallinnot; edustajia oli yhteensä 21. Kokouksen avasi Yrjö Sirola, joka myös valittiin kokouksen puheenjohtajaksi, pöytäkirjuriksi valittiin kirjaltajain liiton edustaja Otto Wilmi.

Yrjö Sirolan ehdotuksesta päätti tämä kokous asettaa ammattisihteerin viran ja päätti julistaa sen haettavaksi. Samalla valitsi kokous keskuudestaan komitean, joka laati ehdotuksen ammattiliittojen väliaikaiseksi yhteistoiminnaksi sekä teki tarpeelliset kyselyt ammattiliittojen hallinnoille, suostuisivatko ne kokonaisuudessaan tai edustajainsa kautta yhdessä sos.-dem. puolue-toimikunnan kanssa muodostamaan liittoneuvoston, riippumattomana liitoista, joka väliaikaisesti edustaisi yhteistoimintaa eri ammattiliittojen välillä? Komiteaan valittiin Yrjö Sirola, E. B. Hytönen, E. Lehtonen, A. Pietikäinen, S. Nieminen ja R. Warttinen.

Seuraava kokous oli kesäkuun 1 p:nä samassa paikassa kuin edellä kerrottiin. Kutsua oli nyt noudataanut 16 eri liiton ja järjestön hallintoa; edustajia oli nyt yhteensä 43. Kokoukselle ilmoitettiin ettei haettavaksi julistettua sihteerin virkaa ollut hakenut kuin 2 henkilöä, joista toinen peruutti hakemuksensa.

Tämä kokous päätti julistaa sihteerin paikan uudestaan haettavaksi ja päätti poistaa ne kielitaitoa koskevat kelpoisuusehdot, jotka ensi kerralla oli asetettu. Kun kielitaitoa koskevat kelpoisuusehdot olivat poistettu luultiin että nyt kyllä ilmestyy hakijoita, mutta siitä huolimatta ei tälläkään kertaa hakenut paikkaa, kun 2 henkilöä, joista toinen oli allekirjoittanut.

Kolmas kokous oli kesäkuun 22 p:nä edustajia 42, jotka edustivat 19 liittohallintoa ja 2 paikallisjärjestöä.

Tässä kokouksessa päätettiin valita paikallinen komitea, jolle nimeksi annettiin: Ammatillinen Liittowaliolkunta. Puheenjohtajaksi valittiin Yrjö Sirola, väliaikaiseksi rahastonhoitajaksi M. Paasivuori ja väliaikaiseksi sihteeriksi Salmari Kirjarinta. Muiksi jäseniksi: E. Perttilä, R. Warttinen, E. Leino

ja R. Heimo, ja varajäseniksi: R. Heinonen, S. Hellsten ja N. Sngman.

Ammattiliittojen keskuustoimikunnan kokouksessa heinäk. 23 p:nä valittiin 2:sta hakijasta ammattisihteeriksi allekirjoittanut. Virkaan olisi pitänyt astua elokuun 1 p:stä, mutta tapahtumat Wiaporissa ja osaksi Helsingissäkin järkehti niin elämän tavallista kulkua, ettei selllaisten kuin ammattiyhdistysliikkeen asiain hoidosta ja järjestämisestä tullut silloin mitään.

Toimeeni ryhdyin vasta elokuun 15 p:stä.

Ammattiliittojen keskuustoimikunta ja liittowalioikunta perustettiin väliaikaiseksi laitokseksi, jonka tehtävänä oli valmistaa ja koonnutua: Ammattiyhdistysten ja osastojen edustajakokous, jossa päätetään pysyväisen laitoksen eli ammattijärjestön perustamisesta. Siinä sivussa tuli liittowalioikunnan antaa laffoneuvoja ja pyhdyttäissä esiintyä työriidoissa seivinnon välittäjänä. Edistää ammattiliittojen ja ammattiyhdistysten perustamista.

Puoluekokous Oulussa, puoluetoimikunnan esityksestä myönsi tälle väliaikaiselle laitokselle 2,000 markkaa sihteerin palkkaamiseksi ja ammattijärjestön perustamisen kokouksen valmistuksiin.

Ammattiliitolla liittowalioikunnalla on tällä ajalla ollut parihymmentä eri laffotapauksia käsiteltävänä. Toisissa on pyhdytty avustusta; toisissa neuvoja ja ohjeita. Toiset taas ovat pyhtäneet lupaa lafon toimeenpanemiseen. Mainiten tärkeimmät näistä: Wiime vuoden työriitain joukossa on epäilemättä merkkillisin Rauta- ja metallityöntekijäin taistelu Helsingissä. Se kun juuruudellaan ja pituudellaan woittaa kaikki muut. Liittowalioikunnalla ei ollut tämän taistelun kanssa muuta tekemistä, kun että liittowalioikunta Rauta- ja

metallityöntekijäin sulukomitean pyynnöstä antoi muutamia julistuksia sanomalehdessä, jossa kehoitettiin avustamaan taistelevia. Kun kehoitukset avustamaan eivät enää paljo auttaneet, vaikka niitä olisi kuinka usein uudistettu. Taistelua oli jatkettu yli 4 kuukautta. Talvi alkoi lähestyä ja avustukset kävivät riittämättömiksi. Täytyi ajatella taistelun lopettamista. Suuri osa työläisistä oli sitä mieltä, että se on lopetettava. Mutta pari ammattiosastoa tahtoivat taistelua jatkaa. Työnantajat asettivat sowingon ehdoksi, että kaikkien taistelussa mukana olleitten ammattiosastojen puolesta kirjoitetaan — — sopimuskirjan alle. Ja ellei kaikkien puolesta kirjoiteta, niin ei tehdä sopimusta kenenkään kanssa, eikä töitä aloiteta.

Jos eivät kaikki suostu sowingoa tekemään, niin sopimus toisten kanssa tehdään ainoastaan sillä ehdolla, että työväen keskusjärjestöt antavat kirjallisen sitoumuksen työnantajain järjestölle, etteivät ne millään tavalla enää avusta sen jälkeen niiden osastojen taistelua, jotka sitä jatkavat sen jälkeen, kun sopimus on toisten osastojen puolelta allekirjoitettu.

Tämän johdosta kääntyi Rauta- ja metallityöntekijäin sulukomitea viime marraskuun 14 p:nä ammatillisen liittovalioikunnan puoleen pyynnöllä, että liittovalioikunta metallityöntekijäin liittohallinnon ja Helsingin paikallijärjestön kanssa yhdessä julistaisi taistelun päättyneeksi.

Tähän ammatillisella liittovalioikunnalla ei ollut pienintäkään halua, mutta kun asian kanssa ei muutaakaan keinot auttaneet, niin täytyi sekin tehdä. Jos taistelua olisi tähtynyt edelleenkin jatkaa, niin olisi se lopuksi päätynyt työläisten täydelliseksi tappioksi.

Tällaisesta nöyryyttävästä tappiosta tuli työväen järjestöt pelastaa; ja siksi liittowaliofunta antoi sitoumuksensa, ettei sen jälkeen kun sowing on tehty, enää avusta niitä jotka taistelua jatkavat.

Wiipurin—Walkeasaaren ratatyöläisten lakko ansaitsee mainitsemista. Se alkoi niinkuin tavallista on palkantorotusvaatimuksella, jonka työläiset rautatienhallitukselle tekivät. Herrat ensin lupasivat, mutt'eiivät täyttäneettään lupaustaan. Työmiehet, kun ei loputtikaan alkanut lupaukset tulla tähtetyksi, tekivät lakon.

Kun lakkoa oli jo kolme kuukautta jatkunut, kääntyi lakkofoimitea kirjelmällä puoluefoimikunnan puoleen awun pyynnöllä. Puoluefoimikunta antoi heidän kirjelmänjä liittowaliofunnalle. Liittowaliofunta kutsui Rautatieläisten liiton toimeenpanewan waliofunnan yhteiseen kokoukseen. Rautatieläisten liittohallinnon edustajat ilmoittivat, että mainittu lakko oli alkanut, niin ettei siitä oltu sanotulle liittohallinnolle edeltäpäin mitään ilmoitettu. Tässä yhteisessä kokouksessa päätettiin, että kumpikin, liittowaliofunta ja Rautatieläisten liittohallinto lähettävät miehen Wiipuriin tutkimaan asemaa siellä. Allekirjoittanut sai käskyn lähteä matkalle. Mentiin Wiipuriin ja etsittiin työläisten luottamusmiehet käsiimme. Näiltä saimme tietää, että lakkolaiisten vaatimuksena oli: palkka lakkoajalta; ja ellei siihen suostuta, niin he eiivät lopeta lakkoa.

Tämä vaatimus tuntui heti meistä sellaiselta, ettei se mene läpitse. Se on vaatimus, joka lisääntyy joka päivä, minkä lakko jatkuu. Se niin harvoin toteutuu kun se yfityksille työnantajille esitetään. Wirkawal-

on vielä vaikeampi saada siihen suos-
on tukenaan pistimet, kannukset ja
urha-aseet. Tämän me käsitimme ja
alkolaisten luottamusmiehiä tarkoin
to heille edukki jattaa lakkoo,
lopetettava?

He lupasivat tehdä parhaansa, mutta miten lienee,
lakkoo päätettiin jattaa ja sitä jatkettiin siksi, että se
päätyi työmäelle täydellisesti tappiolla.

Uuden höyrysahalta ilmoitettiin syyskuun 22
päivä allekirjoittaneelle Ouluun, että siellä oli syntynyt
vakava rettelö työntekijäin ja isännistön välillä, ja
pyhdyttiin sinne lähettämään miestä. Pyysin saha-
teollisuusliiton sihteerä lähtemään sinne, ja hän
lupasikin vaan ei sitte mennytäkään. Työmäki ilmoittaa
sieltä kirjeellä liittowalioikunnalle, että se on taistelussa
voittanut.

Helsingin rakennustyöläisten taistelu
9-tuntisen työpäivän puolesta oli viime syksynä.
Muurarien, puutyöntekijäin ja kivi-työntekijäin liitto-
hallinnot silloin kääntyi ammatillisen liittowalioikunnan
puoleen avun pyynnöllä. Mutta taistelu päättyi niin
pian ja työläisten voitolla, ettei se avustusta tarvinnut.

Sahdesta tammik. alkupäivinä ulkotyömäki pyysi
lakkolupaa. Varoitin talwella työttömänä aikana sel-
lasiin toimiin ryhtymästä.

Warkosta Jelmannin lautatarhasta suljetut työ-
läiset tammikuun alkupäivinä lähettivät kirjeen puo-
luehallinnolle ja pyysivät aineellista avustusta.
Puoluevoimikunta antoi kirjeen allekirjoittaneelle ja käski
vastata siihen.

Kirjoitin ja kehoitin heitä ensiksi kääntymään liittohallintonsa puoleen, ja jos liittohallinto tekee minä se voi. Jos liittohallinto esittää fitte asiammatilliselle liittovaliofunnalle, niin fitte liittovaliofunta panee arvunkeräyksen toimeen, vaan ei muusja tapauksessa. Samalla kirjoitettiin asiasta Sahateollisuusyhdistyksijain liiton wirkailijoille ja pyysin heitä tämän asian ottamaan hoitoonsa.

Suuantokoskelta tammikuun lopussa kirjoitettiin liittovaliofunnalle, että siellä tulee työn sulku. Työväki oli jo irtisanottu työstä. Asian johdosta on sanomalehdissä seuraava uutinen:

Ketelöitä Suantehtaalla. Huonot wäsit ovat jo pitkän aikaa olleet warastomestari W. Heimosen ja työväestön välillä. Työväki viime jouluk. loppupäivinä jo waati W. Heimosta erotettawaksi. Sitä ei tehty. Sitten työväki teki päätöksen että Heimonen on erotettava toimestansa t. k. 14 p:nä viimeistään klo 12 päivällä.

T. k. 16 p:nä oli taas työväestöllä kokous, johon tuli teht. omistaja parooni von Alstan'kin. Hän paheksui työväen menettelyä ja janoi sen ottaneen isäntäwallan häneltä. Ilman mitään keskustelua waati äänestystä työväeltä yhtymätkö häneen Heimosen pyhittämijestä wai tahtowatto yhä edelleen H:ta erotettawaksi. Eräät afat ja muutamat muut olivat paroonin kanssa samaa mieltä, mutta siitä huolimatta toinen puoli voitti. Siis työväestö sellaisissajain oloissa äänesti H:n erotettawaksi.

Silloin A. meni pois ja työväestö sai irtisanomisen. Mikomus kuuluu olewan töitä vähennetyillä wöimillä jatkaa, jos saadaan tyllin nöhyriä työorjia.

Ketelöitä johtamaan ja mahdollista sowingia hie-
romaan on paikalle Kuopiosta matkustanut P. S.
Mömmö.

Sitten sulku oli alkanut, lähetti liittowalioikunta
sinne toweri R. Wartiainen tutkimaan asemaa.

Suankoskelta kirjoitti puoluetoweri E. Rissanen ja
vakuutti, että siellä oli innostus ja yksimielisyys hyvä,
mutta avustusta sanoi tarvittavan. Allekirjoittanut kir-
joitti Työmieheen seuraavan kehoituksen:

Avustakaa Suankoskella työn sulusta
kärjiviä towereita! Suankoskelta kirjoitetaan, että
sulku siellä jatkuu entiseen tapaan. Innostus ja yksi-
mielisyys sululaisten keskuudessa hyvä. Taistelua
jatketaan luottaen, että oikeus ja rehellisyys saa voi-
ton, joka tässä on työväen puolella. Samalla luot-
taen, että aatetowerit kautta maan antavat roponsa
taistelun tukemiseksi, sillä näitä on täälläkin yhtä sää-
limätön wieras kuin missä muualla tahansa. Mutta
jos towerit pitävät huolta, ettei näitä kapitalistien
liittolaisena pääse aivan pahasti ahdistamaan, niin
taistelua voidaan yksimielisesti jatkaa siten, että voittoa
saavutetaan. Kertyneet varat ovat lähetettävät
osoitteella:

Opettaja E. Rissanen, Suankoski.

Toweri R. Wartiainen oli samalla aikaa Suan-
koskella, kun tuo kehoitus oli lehdesä. Hän sieltä
palattuaan on antanut asioista seuraavan kertomuksen:

Ammatillinen Liittowalioikunta

Helsinki.

Sen johdosta, että Suankosken tehtaalla oli sul-
jettu työstä parijataa metallityöläistä, sain Liittowa-

lofunnalta matkarahat ja kehoituksen matkustaa sinne ottamaan lähempää selvää asioista ja ajenasta, ja saan sen johdosta antaa seuraavan selvityksen:

Perille päästyäni olin ensiksi sulklaiisten kokouksessa, jossa antoivat asiasta seuraavia tietoja: To viime syysynä ja pitkin talvea oli warastonhoitaja Heimonen, tehden pilaa ja iwaa Työväenyhdistyksestä, sen johtomiehistä, ja yleensä järjestyneestä työväestä kaikellailla pisto- ja loukkauspubeilla, onnistunut tehdä itsensä niin vihatuksi, että työväki kahdella eri ferralta oli pöytäkirjan otteella ihännistöltä waatinut Heimosta poistettavaksi häiritsevästä henkilönä työntekijäin keskuudesta. Kun ei uudistetuista waatimuksista ollut apua, pakoitti järjestynyt työväestö, toki wäkiwaltaa käyttämättä, hänet työpaikalta. Mutta tästä julmistui tehtaan isäntä parooni v. Alsthan siinä määrin, että eroitti työstä kaikki, noin kahteen sataan noussevat rautatyöntekijät, huolimatta olivatko ottaneet osaa Heimosen poiswaatimukseen wai ei, ja huolimatta, että muutamats olivat tehtaassa työskennelleet jo 50—60 vuotta.

Mitäkään swwittelut eiwät olleet mahdollisia, kun parooni oli jyrkästi kieltänyt insinööri Ottelinin ryhtymästä mihinikään neuwotteluihin, sanoen itse ne asiat päätävänsä.

Mitäkään taloudellisia kysymyksiä ei tähän taisteluun ole sekaantunut. Työmiehillä ei ole muita waatimuksia kun: Heimosen pois, ja kaikki työmiehet takaisin töihin.

Satuin näkemään kumminkin listan, johon oli kirjoitettu 16 nimeä, ja konttorissa sanottiin, että ne täytyi erottaa, muuten ei ole swwinnosta toiwotaan. Ne kuuluiwat olewan n. s. „johtajia“. Muuten oli

koko joukko taitavimpia ammattimiehiä haaneet ja saaneet paikkoja muualla, ja lupasivat loputkin antaa palstua koko Suuantehtaalalle, jättävät herrat Heimosen kansja tavaroita „inventeeraamaan“.

Helsingiin palattuani pääsin parooni v. Alfthanin puheille. Ensin hän ihmetteli, että mitä minun on tekemistä hänen ja työväkensä välisissä riidoissa. Kun olin selittänyt, että kyllä minulla järjestyneen työväestön edustajana on oikeus esiintyä, sillä emme aio hänen antaa niin vaan uudistaa Laulun maankuuluja surunäytelmiä, eikä jättää sulkuun joutuneita nälkään tuolemaan. Sitten tuli hän vähän myöntyväisemmäksi puhelemaan. 2 tuntia kesti väittelämme — muutkin en sitä voi sanoa — mutta mitään sointoa en onnistunut saada aikaan, hän ei luwannut luopua Heimosesta, joka on uskollisesti häntä palvellut, silloin tefisi hän väärin. Kun huomautin, että eikö ole suurempi vääräys, kun hän on ajanut 200 miestä sen sijaan nälkään ja kurjuuteen, mutta sitä hän ei myöntänyt. Hänen lausuntojensa pönki kuuluu kokonaisuudessaan näin:

Työnantaja on aina oikeassa. Houkot aina väärässä, siis hän ei suostu sointoon. Sotajat pitää eroittaa pois, jotka ovat hänen rauhalliset työläisensä villinneet. Jos taistelu jatkuu, ja maamme järjestynyt työväestö rupee sulkuilaisia avustamaan, tietää hän kyllä, että hän joutuu tappiolle. Mutta ennen hän antaa mennä koko tehtaan nurin, ottaa mitä hänellä on, lainaloonsa, ja menee ulkomaille, mutta työmiesten vaatimuksiin hän ei suostu.

Kun nyt ei mitkään välitysheidotukset auttaneet,

ilmoitin julkulaisille, ettei nyt ainakaan ole mitään rauhantoihteita, vaan saavat jatkaa taistelua.

Virolueterwehdyksellä

R. Warttinen.

Helsingissä, maalisk. 6 p. 1907.

Ammatillisen Liittowalioikunnan kokouksessa helmikuun 22 p:nä oli taas Suwanföskens julkulaisien avustaminen keskusteltavana. Mutta katsottiin, että vapaaehtoinen avunkeräyksen järjestäminen tässä tapauksessa parhaiten soveltuu Rauta- ja metallityöntekijäin liittohallinnolle, koska julkulaiset ovat saaneet rauta- ja metallityöntekijöitä. Päätettiin hoidattaa Rauta- ja metallityöntekijäin liittohallintoa järjestämään avunkeräyksen Suwanföskens julkulaisien avustamisella.

Parikkalasta Simpeleen paperitehtaalta helmikuun 8 p:nä sähköitettiin Helsinkiin, että siellä on tulossa wälisiä rettelöitä, ja pyydettiin lähettämään sinne miestä sovitteluun. Pyydettiin Halmetta sinne lähtemään, johon hän suostuikin. Teuweri Halme kirjoitti matkastaan Työmieheen asiasta seuraavan selonteon:

Rauha palautettu. Osakeyhtiö Simpeleen paperitehtaalla Parikkalan pitäjän Suwanföskellä oli työväestö kowasti tyytymätöntä työnohtajiinsa heidän käytöksestään. Asiat oli jo niin kireällä, että wäestöön annettiin insinööri Toppeliusta erotettavaksi tehtaan palveluksesta, syystä kun T. oli mennyt juomukfissa työmään työmiehes Erikssonia. Rakennusmestari D. Heleiniusta syytettiin röyhkeydestä ja että on pantu miehiä

pois työstä ilman ylösjanomista, sekä alennettu palkkoja useilta miehiltä ilman edelläkappaa ilmoitusta.

Kiitaisuudet saatiin kuitenkin sovinnollisella tavalla ratkaistua, vaikka välit olivatkin jo fireät.

Sovitteluun, johon otti osaa paitsi asianomaiset työntekijät ja työnjohtajat, myöskin ammattitarastaja, kruununvouti, nimismies ja lääkäri, sekä työntekijöihin pyynnöstä ammatillisen liittowaliokunnan edustaja A. Salme Helsingistä. Asiat sovittiin siten, että työmiehille Tuomelle ja Turuselle, jotka osaksi olivat tehdastöissä ja rakennustöissä, luostui johtava insinööri Johansson maksamaan palkan kahden viikon ajalta, koska heitä ei oltu edeltäpäin ylösjanottu, sekä tästä alkaen päätettiin ottaa käytäntöön molemmin puolin 14 päivän ylösjanominen muissa, paitsi tilapäisissä töissä, josta työhön ottaessa erikseen ilmoitetaan.

Insinööri Toppeliuksen luwatiin alentaa rullamiehetti, jotea hänellä ei ole työnjohtajavaltaa, sekä että tappelut Erikssonin kanssa saavat sopia keskenään. Toppeliuksen näet aloitti tappelun ja Eriksson piti hyvän huolen lopusta, työm. yhdistyksen pöytäkirjaan antamansa lausunnan mukaan niin, että merkit jäi nähtävään.

Rakennusmestari Helenius, jota syytettiin röyhkeydestä ja palkkojen alennuksesta, lupasi, jos työmäki niin tahtoo, erota toimestaan jo seuraavana aamuna. Työmäki ei puolestaan tahtonut H:ta eroamaan, waati vaan inhimillistä käytöstä. Se jäi silleen. Walitukseen palkkojen epätasaisuudesta lupasi johtava insinööri Johansson, että jo seuraavassa tilissä korjaillaan palkkoja.

Walitukseen, ettei ole tehtaan seinällä mitään otteita tapaturmawakuutuslaista, ilmotti ammattitarastaja niitä

lähetetty, ins. Johansson taas janoi niitä ei saapuneen. Nyt luovattiin niitä heti hankkia sekä laatia järjestysläänröt.

Wielä lääkäriin ehdotuksesta luovattiin laittaa tehtaalle lääkekaappi, josta saa lääkkeitä tilapäisissä kiivuisissa.

Sovittelusta laati pöytäkirjan w. t. nimismies Karjalainen, josta toinen kappale annetaan työntekijöille ja kirjotti sen alle paitsi laatijaa tehtaan vastaava johtaja ins. Johansson, rakennusmestari D. Helenius, ammattitarastaja, lääkäri ja kuununwouti sekä sikäläisen (Kivijärven) työväenyhdistyksen puheenjohtaja R. Lehtinen ja ammatillisen liittowaliofunnan edustaja A. Halme Helsingistä.

Näin saatiin uhlaawa työnseijaus sowittua rauhallista tietä työväestölle suotuisalla tavalla, joten toivoa töiden säännöllisestä jatkumisesta. Mainita sopii, että mainittu paperitehdas on vielä uusi, ollut vasta käynnissä 5 1/2 kuukautta, eikä nytkään kaikki paikat vielä täydessä kunnossa. Tehdas on suuri ja toimea, eikä ihmeikään, sillä sanottiin jo sen rakentamiseen sen entisen isännän Roihan käyttäneen jo lähemmäs 3 miljoonaa markkaa.

—e.

Sangosta Graniittiyhtiön ulkotoimiehet kirjoittivat tänä kewänä puoluetoimikunnalle Helsinkiin, että heillä on aikomus ryhtyä korottamaan palkkojaan. Puoluesihteri antoi heidän kirjeensä allekirjoittaneelle vastattavaksi, ja minä neuvoin heitä ensinkeskustelemaan asiastaan kiivityöntekijäin liittohallinnon kanssa, sillä tällaiset tyshmykset ovat aina ensinsitettävä liittohallinnolle.

Kymin, Kuusaan ja Woikkaan tehtaalla syntyi maaliskuun 12 p:nä wakawia selkkauksia. Sikä-

läiset sähkötyömiehet esittivät isännistölle työpäivänlyhennyks- ja palkkojensa parantamisvaatimuksen, johon isännistö ei suostunut. Sähkömiehet sanoivat itienpä irti työstä. Isännistö sanoi puolestaan kaikki tehtäitensä työvään irti työstään.

Isännistö selittää asiaa omalta kannaltaan. Ewersti Becker sanoi tulleen siihen tulokseen, ettei työnteosta tule mitään, jos aina on yksi ammattikunta la kossja. Silloin oli hänen mielestään parasta panna kaikki osastot seisomaan.

Isännistö sitä paitfi oli kuullut, että työvääellä oli aikomus lähimmässä tulevaisuudessa vaatia sanotuilla tehtailla 8-tuntista työpäivää. Kun isännistö sen lisäfi tunfi valtion asettaman työvään suojeluskomitean mietinnön olevan sensuuntaisen, että siinä ehdotetaan naisten ja nuorukaisten htyhtyä jallitaan ainoastaan sillä ehdolla, että työ on järjestetty kolmeen 8-tuntiseen vuoroon, jossa warfinainen htyhty samoille htyntekijöille tulee vain joka kolmas viikko. Kun lainsäädäntö vastaisuudessa tulee käymään yllämainittuun suuntaan, niin on tehtailijain oma in etujensjakin kannalta katsoen edullista jo ajoisja järjestää htyht tehtaissaan kolmelle vuorolle.

Tämän seikan olifin Kymi-hytiön isännistö huomannut. Sikfi se tarjosifin työvääelleen 8-tuntista työpäivää, jonta se lupafi panna tähtäntöön puolentoista vuoden kuluesja ja kohottaa nuorotyöläisten palkkoja niin paljo, että ne olifi 8-tuntisesta työpäivästä samat kuin mitä ne ennen olivat olleet 12-tuntisesta työpäivästä.

Mutta ulkotyöläisille ja ajomiehille tarjosi isännistö 10-tuntista työpäivää entisen 10 1/2-tuntisen sijaan ja vastaavan palkanforotuksen.

Wuorotyöläisten vaatimukset olivat, että 8-tuntinen työaika pannaan kaikissa tehtaan osastoissa toimeen jo marraskuun 1 päivään 1907.

Ulkotyöläiset vaativat 9-tuntista työaika. Isännistö lupasi järjestää wuorotyön 8 tuntiiseksi jo marraskuun 1 päivään tänä vuonna.

Mutta ulkotyöväen työpäivänlyhentämistä 9-tuntiseksi piti isännistö niin suurena vaatimuksena, ettei yhtis sen mielestä woinut sitä täyttää.

Kun allekirjoittanut oli sanotulla tehtaalla maalisk. 14 ja 15 päiwinä, niin kaikkien ammattiosastojen yhteiseksi valitsema sowlittelukomitea oli jo hywin huolissaan, jos taistelua tulee jatkumaan pitemmän aikaa, niin työväen omat rivit alkawat horjua. Usiain tällä kannalla ollen ja tietäen työväen tyhjät kassat, tehoitin asianomaista laskukomiteaa tekemään sowlinnon ja ottamaan ne voitot, mitkä nyt olivat niin helposti saavutettavissa, kun äärimmäinen jyrkkyys tässä olisi woinut helposti johtaa täydelliseen tappioon.

Ulkotyöläisille vielä sen lisäksi luvattiin lauantaina ja juhlapäivän aattoina 8-tuntinen työpäivä vastawalla palkanerotuksella. Sekä tämän lisäksi luvattiin sowlittelujen kautta kohottaa pieniä palkkoja. Työsopimus suostuttiin tekemään kahdeksi wuodeksi eteenpäin marraskuun 1 p:stä 1907. Sähkötömiehet suostuivat lopettamaan lakkonsa ja luopuivat erikoisvaatimuksistaan. Työt alkoivat jo samana iltana, kun allekirjoittanut maalisk. 15 p:nä sieltä lähti. Sitäläiselle laskukomitealle jäi sopimuksen viimeistelyt, ja ammattiosastoille palkkain järjestelyt tehtäviksi. Kymin tehtaan työväki hyväksyi yksimielisesti ehdotuksen, mutta toisilla tehtailla kuuluu olleen vaikeampi saada ulkoja rakennustyöläisiä lopettamaan lakon ja suostumaan

10-tuntiseen työpäivään. Mutta taipuivat kuitenkin lopuksi, kun eivät pienenä ryhmänä voineet ottaa edesvastuulleen työnfulusta johtuvia seurauksia.

Walkeakoskelta kirjoitettiin liittowaliofunnalle t. l. 2 p:nä, että siellä oli paperitehtaan lajittelijanaiset erään naisen erottamisen johdosta julistaneet lakon ja pyhdyttiin sinne lähettämään miestä. Kirjoitin paperiteollisuusliiton sihteerille Tampereelle, ja pyysin että hän matkustaisi sinne sovittelemaan.

Samana päivänä tiesivät sanomalehdet kertoa, että Wiipurissa rakennustyöläisille alkaa taistelu 9-tuntisesta työpäivästä.

Kun allekirjoittaneella oli edustajakokouksen valmistelutyöt vielä kesken, eikä ollut enää monta päivää aikaa siihen käytettävänä, niin täytyi antaa toisten hoitaa lakkoasioita ja valmistaa kokousta.

Ammattiliittojen edustajakokouksissa on allekirjoittanut ollut liittowaliofunnan edustajana. Ottanut niissä osaa waliofuntain työhön, pönsien ja uusien liittojen perustettaissa sääntöjen laatimiseen.

Niistä mainittakoon:

Leipurintöntekijäin liiton edustajakokous Helsingissä syyskuun 2—4 p:nä 1906.

Raakeli, fajanssi- ja uunintekijäin liiton perustavassa kokouksessa Helsingissä syyskuun 8, 9 ja 10 päivänä.

Säkki-, pelti- ja maskiseppäin liiton perustavassa kokouksessa Helsingissä saman kuun 13, 14 ja 15 päivinä.

Suomen maalarintyöntekijäin liiton edustajakokouksessa Helsingissä lokakuun 22 ja 23 päivinä.

Palokuntalaisten liiton perustamassa kokouksessa Helsingissä joulukuun 4 ja 5 p:nä.

Tulitikkutehtalaisten liiton perustamassa kokouksessa Tampereella joulukuun 8 ja 9 p:nä.

Räätälintyöntekijäin liiton edustajakokouksessa Helsingissä helmikuun 4, 5 ja 6 p:nä.

Useat liitot ovat lähettäneet sääntönsä ammatillisen liittowalioikunnan tarkastettavaksi. Niistä mainittakoon:

Automateollisuustyöntekijäin liitto.

Paperi- ja tekstiiliteollisuustyöväen liitto.

Lasityöntekijäin liitto.

Salkinetyöntekijäin liitto.

Palmelijain liitto.

Kulta- ja hopeaseppien liitto.

Suomen tie- ja vesirakennustyöläisten liitto.

Allekirjoittanut on valmistanut sääntöehdotuksia seuraaville liitoille:

Satula-seppäin liitolle.

Räätälien liitolle.

Palokuntalaisten ja

Ulkotyöläisten liitolle.

Ammattiyhdistysten perustamisessa olen antanut neuvoja ja useille lähettänyt mallisääntöjä. Niillä aloilla, joilla on omat liitot ja niillä sääntöjen laatiminen toimena, olen heitä neuwonut kääntymään asian-

omaisen liittohallinnon puoleen, että ne alusta alkain tulisivat tuntemaan oman liittohallintonsa.

Ammattiliittojen keskuskomiteasta ja liittovalio-
kunnan tehtävistä on sanomalehdissä ja erikoisessa
lentolehdessä tehty ammattiyhdistyksille selvää. Viime
syksynä annettiin liittovalioikunnan kustannuksella leh-
tinen, jossa tehtiin mainituista asioista selvää sekä
samalla julaistiin lakko- neuvoja, toivossa että
harkitsemattomasti tehdyt laot jäisivät vähemmälle.
Mainittu lentolehti oli seuraavan sisältöinen:

Ammattiyhdistyksille, osastoille, liitoille
ja paikallisjärjestöille.

Sosiaalidemokratinen puolue on työtaistelujen jär-
jestämisen ja avustamisen kokonaan antanut ammatil-
listen järjestöjen haltuun. Ammatillisen järjestäyty-
misen menestys on mahdollinen vain siten, että am-
mattiliittoja perustetaan niin monille ammattialoille
kuin mahdollista.

Ne ammattikunnat, jotka jäsentensä vähälukuisuuden
vuoksi eivät voi omaa liittoa perustaa ja yhstysä
pitää, liittyvät yhteen läheisten ammattien kanssa ja
perustavat yhteisen liiton tai liittyvät johonkin jo
ennen perustettuun.

Sosaiseen kaupunkiin ja suurempaan teollisuuskes-
kukseen on perustettava paikallisjärjestö, joka pitää
huolta paikallisesta ammattiyhdistysagitatiosista ja
järjestämisestä, sekä toimikuntansa ja sihteerinsä kautta
antaa neuvoja järjestämisestä ja työtaisteluista koske-
vissa asioissa. Liittovalioikunta antaa neuvoja ja
laatii sääntöehdotuksia näitä liittoja sekä paikallisjär-
jestöjä varten.

Raikkien ammattiyhdistysten tai osastojen on lii-
tyttävä osastoina siihen ammattiliittoon, johon he am-
mattinsa laadun mukaan kuuluvat. Ne saavat sään-
nöilleen vahvistuksen liitolta ja maksavat säännöissää-
määrätyn veron sille.

Nämä ammattiliitot ja paikallisjärjestöt sitte lähim-
mässä tulevaisuudessa muodostavat liittojen liiton eli
maa-ammattijärjestön.

Työläkkoja ja työtaisteluja olisi mie-
lestämme tehtävä seuraavalla tavalla:

1:ksi. Työläkkoa ei missään tapauksessa saa työ-
maalla julistaa, ennenkuin asianomainen ammattiyh-
distys tai osasto on siitä antanut lausuntonsa. Jos
kuitenkin sellaista tapahtuu, ovat sellaiset lakot katkot-
tavat järjestymättömien toimeenpanemiksi, eikä sellai-
silla lakkoilaisilla ole oikeutta avunsaantiin.

2:ksi. Jos ammattiyhdistys suunnittelee sellaisia
vaatimuksia, jotka voivat johtaa työläksoon tai työn-
sulkuun, on sen ne vaatimuksensa hyvisä ajoissa esi-
ettävä liittohallinnolle, joka tutkii asian ja huomaa-
tuaan vaatimukset mahdollisiksi ajaa läpi ja ajan-
lopiivaksi niiden esittämiseen antaa siihen luvan sekä
jos se johtaa laksoon, ryhtyy työseisautsen alaisia aineel-
lisilla varoilla kannattamaan. Jos yhdistys ei kuulu
liittoon, mutta paikallisjärjestöön astuu tämä toimeen.
Joka tapauksessa on välttämätöntä, että paikallisjär-
jestön toimikunnan mieltä kysytään kaikissa työselffaus-
asioissa.

3:ksi. Jos lakon luullaan tulevan niin laajaksi,
että liitto tai paikallisjärjestö yksin luule voivansa
lakkoa avustaa on Liittohallinnon tai paikallisjärjes-
tön toimikunnan, saadakseen lakolle laajempaa kannan-

tusta, esitettävä asia ennen lakon tekemistä Viittowaliofunnalle, joka, jos ei sitä viipymättä päättää, esittää sen Ammattiliittojen keskus toimikunnalle. Jos keskus toimikunta hyväksyy vaatimusten esittämisen ja siitä seuraa työlakko tai työnjulkku, ryhtyy Viittowaliofunta ponteriin avun teräystoimenpiteisiin. Tämä avustus perustuu toistaiseksi vapaaehtoiseen keräykseen.

4:ksi. Työväenyhdistykset ja ammattiosastot maalla, jotka eivät kuulu mihinkään ammattiliittoon tai paikallisiin järjestöön, eivät saa syystä tai toisesta voi näihin liittyä, saavat suoraan itse kääntä lakko- y. m. asioissaan Viittowaliofunnan puoleen apua ja neuvoja kysymään. Mutta työriidoista on aina ajoissa ennen lakoon tai työnseisaukseen joutumista asiat seikkaperäisesti esitettävä Viittowaliofunnalle, että tällä olisi tilaisuus toettaa riitaa sovittaa ja saada asiat ilman lakkoa päättymään työväelle edullisella tavalla. Lakon alettua on sovinnon saanti usein vasta pitkästä taistelun jälkeen saavutettavissa ja alussa tehtyjä erehdyksiä on usein vaikea jälestäpäin korjata.

Viittowaliofunta ryhtyy hyökkäyslakkoja avustamaan ainoastaan silloin kun työlakko on sen luovalla toimeenpantu ja on sen antamia neuvoja seurattu.

Työnjulkut, joita työnantajat ilman työväen omaa syytä toimeenpanevat joko kieläessänsä työväeltä yhdistymisvapauden tai painaakseen palkkoja alas, ovat erikoisajamassa ja niiden avustamisesta päätetään aina sen jälkeen, kuin ensin on taistelun alkuvaiheista selvä otettu.

Viittowaliofunnan toimisto on joka arkipäivä

avoinna k:lo 1/2 12—2 päivällä sekä festiivi- ja lauantai-iltoina k:lo 6—1/2 8.

Siittovaliokunnan puolesta:

J. Sirola
puheenjohtaja.

M. Paasivuori
sihteeri.

Lakko-ohjeita.

Työväen, joka aikoo esittää työnantajille joitakin vaatimuksia olisi katsottava: onko aika sopiva sellaisia vaatimuksia tehdä? Onko kiire työn kanssa? Voivatko työnantajat antaa töitten selkoa pitemmän aikaa? Voivatko he siirtää osan töistensä muualla suoritettavaksi?

Näistä seikoista tulee olla selvillä. Jos työtä on vähän ja työntekijöitä paljon, niin ei lakko silloin onnistu.

Ovatko työläiset, jotka vaatimuksia esittävät, järjestyneitä? Paljonko heistä on järjestyneitä? Kaikanko he ovat olleet järjestöissä? Paljonko on järjestymättömiä? Ottavatko kaikki lakoon osaa, vai jääkö osa työhön?

Entäs tyhmyys rikkureista? Miten helppo niitä on työnantajain saada, joko lakkolaisten omista riveistä tai muualta?

Ollaanko varmoja, ettei rivit koettelemuksessa ala horjua? Tapahtuu näet usein että työnantajat tilapäisesti tarjoovat niille kassinkertaisia palkkoja, jotka toverinsa jättäen yksitellen menewät töihin ilman yhteistä välipäätöstä ja siten saavat heikompiä ryhtymään työhön ja pettämään toverinsa.

Riikkurien työhöntuleminen houkuttelee toisia tekemään samoin ja silloin laossa hävittää. On saatava selväksi, että tämä ei ole työhön menijillekään eduksi.

Onto pidetty huolta laffokassasta? Mistä jaadaan varoja, joilla laffolaisia elätetään? Rauwanko laffolaiset tulewat omilla waroillaan toimeen? Paljonko perheellisiä ja perheettömiä? Suuriko summa wiikossa tarvitaan avustusta?

Laffoa ei saa julistaa työmaalla niin, ettei siitä ole ammattiyhdistyksessä ensin keskusteltu ja siihen lupaa annettu. Yhdistyksen ja liiton tulee noudattaa hywäksytyjä laffo-ohjeitaan.

Kaikkista näistä kohdista on annettava selonteko sille järjestölle, jonka puoleen asiaa käännetään.

Tätä kirjelmää lewitettiin ammattiyhdistyksille, osastoille ja työväenyhdistyksille, noin 3,000 kappaletta.

Ammatillisen liittowalioikunnan kustannuksella on painosta ilmestynyt kirjanen: „Ammattiyhdistysliikkeen hyöty ja arvo työväenliikkeessä“, kirjoittanut Max Schippel. Levittäminen on ollut Työväen sanomalehti-osakeyhtiön toimenä. Painoksen suuruus oli 5,000 kappaletta. Kirjan hinta on 20 p:nä kappaleelta. Ei ole siellä mennyt paljon kaupaksi.

Allekirjoittanut on sen lisäksi pitänyt eri paikoissa tämän ajan kuluessa esitelmiä yhteensä 50, joista 30 maalla ja 20 Helsingissä.

Ammattijärjestön valmisteluja.

Ammatillisen liittowalioikunnan kokouksessa lokakuun 5 p:nä päätettiin ammatiliittojen hallinnoille, paikallisjärjestöille ja työväenyhdistyksille lähettää kirjelmä,

jossa pyhdyttiin heitä lähettämään liittowalioikunnalle alaisten ja ammattiyhdistysten ja osastojen nimet ja osoitteet. Niinoastaan puolet liittohallinnoista lähettivät pyhdytyt osoitteet, eikä kaikki työväenyhdistykseäkään niitä lähettäneet, joukossa sellaisiakin, joissa on kymmeniä osastoja. Näiden viimeksimainittujen joukossa oli sellaisiakin t. h. kun Turun, Wiipurin, Kuopion ja Dulun, puhumattakaan pienemmistä yhdistyksistä. Kaikkiaan saatiin 450 ammattiyhdistyksen ja osaston osoite tietoomme.

Samalla kertaa kokouksessa tarkastettiin ammattiyhdistyksille ja osastoille lähetettäväksi aijottu kyselykaava, jossa esitettiin useita eri kysymyksiä vastaavaksi, mutta ne olivat yleensä niin helppoja, että ammattiyhdistysten virkailijat olisivat voineet puolesta tunnista täyttää tuon kaavakkeen ja palauttaa takaisin, jos kaikilla olisi ollut hyvää tahtoa. Näitä kyselykaavoja, ja ammattijärjestön sääntöehdotusta lähetettiin marraskuun ajalla, 650 ammattiyhdistykselle ja osastolle ja pyhdyttiin pikaista vastausta. Mutta osa vastaajista ovat saapuneet vasta viime viikolla. Tämän kyselyn tarkoituksena oli saada selville, paljonko meidän maassa on ammatillisesti järjestynyttä työväkeä? Kannattaako sen enemmistö ammattijärjestön perustamista? Tämän lisäksi halusimme saada tietää, kuinka suuret ovat nyt jo jäsenmaksut? Voisiko työväki maksaa ammattijärjestölle tarvittavia maksuja j. n. e.? Ruudesta jadaista 50 lähetystä kyselykaavasta on 215 palautettu täytettynä takaisin, niistä on tehty selvää.

Ammatillisen liittowalioikunnan tarkoituksena oli viimeistään tammiukuussa jo saada aikaan ammattiyhdistysten edustajakokous. Mutta kun tammiukuun alussa

oli vasta muutamia hymmeniä vastauksia saapunut, niin täytyi luopua siitä ajatuksesta, että edustajakokous olisi pidetty tammikuussa. Täytyi ottaa huomioon se aika, jossa elettiin. Valtiolliset vaalihakumat, ne näyttivät vetävän niin kaikkien huomion puoleensa, ettei ammattikunnallisten pyrintöjen hyväksi ollut monellaakaan halua eikä aikaa toimia. Sentähden ammatillinen liittomaliokunta ehdotti keskus-toimikunnalle, että edustajakokous lykättäisiin pidettäväksi vasta valtiollisten vaalien jälkeen.

Ammattiliittojen keskus-toimikunta kokouksessaan tammikuun 18 p:nä päätti, että ammattiyhdistysten edustajakokous pidetään Tampereella huhtikuun 15, 16 ja 17 p:nä. Ensin oli ajateltu, että se pidettäisiin pääsiäisen aikana, mutta katsoitiin vaalitouhujen vielä silloinkin häiritsevän kokouksen pitoa. Vaalin tulosta kun ei silloin joku paikassa varmasti vielä tiedetty ja sitä jännityksellä vielä odotetaan, eikä sitte voida panna tarpeeksi paljon huomiota ammattijärjestön perustamiskysymykselle.

Tässä ne syyt, miksi kokouksen pito on tähtynyt jättää näin kewääseen asti.

Ammattiliittojen keskus-toimikunnan kokouksiin ovat ottaneet osaa:

Puoluehallinnosta: E. Perttilä ja J. Sirola.

Maalarien l. h.: E. Sjötnen ja joku terta Cajelius.

Helsingin P. järjestön puolesta: A. Laakonen.

Automaattollisuustyöntekijäin liitosta: Maria Mäki ja Kaarlo Hellman.

Hämeenlinnan paikallisjärjestöstä:
A. Niemi ja A. Pietala.

Tampereen paikallisjärjestöstä: A. A.
Berho ja D. S. Seppälä.

Paperiteollisuustyöväen liitosta: A.
Högren ja E. Wiljanen.

Leipurien liitosta: P. W. Kanerwa ja S.
A. Suwanto sekä Pietala.

Ryminlaakson paikallisjärjestöstä:
W. Berg ja Arvid Nyberg.

Sahateollisuustyöväen L.: W. Heimonen
Aymistä ja Lehtonen Helsingistä.

Tuhtitikkuteht. t. L.: A. Mällonen Tampe-
reelta.

Rautatieläisten intoimeenpanewasta
w. t.: A. Ingman, J. Jussila ja J. Sola.

Rahkurien liitosta: A. Kunnas ja Han-
hinen.

Kivityöntekijäin liitosta: J. Pietikäinen
ja J. U. Räsä.

Metallityöntekijäin L.: A. W. Heimonen ja
A. Wartiainen.

Satamatyöntekijäin L.: Sulo Hytönen.

Muurarien liitosta: E. Veino ja E. Mie-
minen.

Kääntälien liitosta: Ruusuvuori ja H. Roi-
wuniemi.

Puutyöntekijäin liitosta: A. Heimonen
ja E. Hellsten.

Kirjaltajain liitosta: D. Wilmi ja A.
Heimo sekä sittemmin E. Aulio.

Palmelijattarien liitosta: Miina Sillan-
pää, Ida Kalle ja Minni Kanerwo.

Kirjan sitojain liitosta: Montonen.
 Läksi, pelti- ja waskiseppäin liitosta:
 J. Rosenbergi ja A. Toimola.
 Walajain liitosta: J. Rinnunen.
 Ompelijattarien liitosta: Emma Huttunen.

Näistä owat kuuluneet A. liittowaliofuntaan: Puheenjohtajana, alussa: Yrjö Sirola, warapuheenjohtajana E. Perttilä. Toweri Y. Sirola lokakuun 7 p:nä pidetyssä kokouksessa pyysi päästä wapaaksi keskusteluseurustuksesta ja liittowaliofunnasta, johon suostuttiin. Puheenjohtajaksi walittiin E. Perttilä ja warapuheenjohtajaksi E. Veino. Rahastonhoitajana on siitä asti kun allekirjoittanut walittiin sihteeriksi toiminut E. Perttilä. Muina jäseninä alussa: E. Veino, A. Waratainen ja A. Heimo. Warajäseninä A. Heinonen ja E. Hellsten. A. Heimon matkustettua pois paikkakunnalta, walittiin hänen sijansa waliofuntaan puuseppä A. Heinonen.

Puheenjohtajan erottua walittiin waliofuntaan J. Pietikäinen, A. Ingman ja J. Suskila, warajäseneksi E. Hellsten ja Ruusuwuori.

Ammatiliittojen keskusteluseurustuksen kokouksia on ollut 9, joissa neljässä viimeisessä on ollut läsnä ainoastaan Helsingissä asuvia edustajia.

Ammatillisella liittowaliofunnalla on ollut 14 kokousta, joissa on keskusteltu niistä asioista, joista tässä kertomuksessa on lyhykäisestään mainittu.

Ammatillisen liittowaliofunnan puolesta:

M. Paasivuori.

1. O. KENNELIÖKKEEN
 KIRJASTO

Ammatillisen liittowaliofunnan keräämiä tilastoja.

	Säkeniä	Miesiä	Naisia	Oppilaita
Kivityöntekijöitä	1172	1151	13	6
Kutomatyöntekijöitä	1389	864	525	—
Kaafeli- ja fajanssit.	199	191	5	3
Kulta- ja hopeasepp. t.	65	45	4	12
Päffi- pelti- ja waskij.	115	94	1	20
Leipureita	92	62	14	16
Lämmittäjiä	94	94	—	—
Lasitehtaan t.	83	72	3	8
Maalareita	807	675	—	132
Muurareita	320	320	—	—
Mahkureita	226	195	—	22
Ompelijattaria	193	—	193	—
Paliveliijattaria	40	—	40	—
Puutyöntef.	1617	1558	—	59
Paperiteoll. t.	1350	923	427	—
Rautatiel.	1100	1100	—	—
S. W. R. Konep. t.	858	824	—	34
Rakennustyönt.	70	70	—	—
Rauta- ja metallit.	1646	1520	50	76
Kääntäleitä	969	890	58	21
Satamatyönt.	246	221	19	—
Satula-seppiä	37	29	—	8
Sahateollisuus t. t.	853	790	68	—
Talfinetyönt.	619	592	16	11
Sokeriteht. työnt.	96	89	7	—
Sähköttyönt.	74	74	—	—

Sementti- ja asfaltit.	60	60	—	—
Tulitikkutehtaal.	127	41	86	—
Tupakkatehtaal.	274	43	231	—
Tilittijöitä	19	19	—	—
Walajia	204	186	—	18
Varastotöhm.	54	54	—	—
Werhoilijoita	68	45	4	19
Helsingistä tuntem.	15	15	—	—
Tampereelta „	60	45	15	—
Waa'an ajureita	42	42	—	—
Ulkotyöläisiä	563	506	57	—
Myöhästyneitä	606	543	63	—

Yhteensä 16316 13958 1893 465

Tämän lisäffi ilmottaa paperiteollisuusliiton hallinto, että se kannattaa järjestön perustamista ja ilmottaa että liitossa on 2,500 jäsentä. Meille on ilmoittanut ainoastaan 1,350 mainitulla alalla olevia työläisiä. Siis lisää 1,150.

Tie- ja wesiirakennusten liittohallinto ilmoittaa, että mainitun liiton jäsenluku on 2,000 ja, että mainittu liitto liittyy ammattijärjestöön. Jos näistä paperiteollisuusliiton jäsenistä, jotka hallinto ilmottaa lisäffi olisi puolet miehiä, Tie- ja wesiirakennusliiton 2,000 miestä, lisää yhteensä 2,775 miestä, 775 naista. Taulussa on meillä 12,069 miestä, yhteensä 14,844 miestä, naisia 1,742 ja lisää 775, siis yhteensä 2,517 naista. Jos ammattijärjestössä olisi alussa waikkapa wain sen verran kuin nyt on ilmoitautunut 14,844 + 2,517 + 499 oppilasta. Yhteensä 17,860 jäsentä. Sääntöehdotuksessa on ehdotettu miesten jäsenmaksu 60 p:ää vuodessa, naisten jäsenmaksu

sukki 40 p:nä vuodessa. Jos oppilaat maksavat puolet siitä, mitä ammattilaiset maksavat, niin saamme ammattijärjestölle tuloja vuodessa, miesten jäsenveroja 8,906: 40 p., naisten 1,006: 80 p., oppilaitten jäsenm. 149: 70 eli yhteensä 10,061: 90.

Minkä verran nyt ammattijärjestöllä tulisi olemaan menoja. Sihteerille ja rahastonhoitajalle sekä puheenjohtajalle yhteensä Smk. 5,000 vuodessa. Kanslian vuokraa 40 mkä kuussa eli 480 mkä vuodessa, muita kanslian menoja 25 mk. kuukaudessa Smk. 300 vuodesta. matkarahoiksi 500 mk. vuodessa eli yhteensä Smk. 6,280: —. Säästöä jäi Smkaa 3,781: 90 p. On hyvin luultavaa, että ammattijärjestön jäsenluku tulee olemaan paljo suurempi ja sen tulot myöskin. Menot kansliassa saattavat kirjeenvaihdon johdosta nousta myöskin mutta kyllä se taloudellisesti kannattaa itsensä. Kun nyt vain on yksimielisyyttä, perustamaan ammattijärjestö! Alkoon pikkumainen itseltyys eri ammattiliittojen ja ammattifuntain välillä olko esteenä tarpeellijelle yhteistoiminnalle!

TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO